

VANDENBORRE

een kluchtige komedie in drie bedrijven

Luuk Hoedemaekers

PERSONAGES

- Ⓢ Karel Schotte, man van middelbare leeftijd
- Ⓢ Ilse Vandijck, vrouw van alle leeftijden
- Ⓢ Daisy Grobben, vrouw van middelbare leeftijd
- Ⓢ Soetkin Schotte, jonge vrouw van ca. 20 jaar
- Ⓢ Vandenborre/Vader Schotte, een oudere man
- Ⓢ Ken Mattel/Kevin Plattel/Ken Plattel, jonge man van ca. 25 jaar
- Ⓢ Ludo Lemmens/Ros Nuyens/Ludo Vandenborre, man, leeftijd niet belangrijk
- Ⓢ Jackie Camps/Charlie Gevaert/Jackie Vandenborre, jonge man van ca. 25 jaar
- Ⓢ Niki Nuyens, jonge vrouw van ca. 30 jaar
- Ⓢ x-aantal kinderen als figuranten, leeftijd niet belangrijk

EERSTE BEDRIJF

PERSONAGES

- Ⓢ Karel Schotte, succesvol auteur van flutromannetjes
- Ⓢ Ilse Vandijck, huidige vriendin van Karel, niet van de slimsten, een stuk, maar ook een stuk jonger dan Karel
- Ⓢ Daisy Grobben, ex van Karel, blijven hangen in de sixties, armoedig flowerpowertype
- Ⓢ Soetkin Schotte, dochter van Karel, niet al te snugger blondje
- Ⓢ Vandenborre, afgesplitst stukje Karel, waanbeeld
- Ⓢ Ken Mattel, jonge, zelfbewuste arts met tandpasta-smile, macho, vrouwenverslinder
- Ⓢ Ludo Lemmens, politieagent
- Ⓢ Jackie Camps, politieagent
- Ⓢ x-aantal kinderen

DECOR

Het eerste bedrijf speelt zich af in de bijzonder fraaie en rijkelijk aangeklede woonkamer van een hypermoderne en superluxueuze loft met uitzicht op de Noordzee (of op de skyline van een grote stad). Achter: één groot raam met uitzicht. Tegen het raam een bureau met PC. In de linkerwand drie deuren, twee naar de slaapkamers (SLK1 en SLK2) en één naar de eetkamer/keuken (EK). Rechts achter in de hoek een enkele/dubbele deur (=voordeur) naar de gang en de lift. Rechts voor een barmeubel met enkele krukken. Rechts tegen de zijwand een buffetmeubel met koelkast. Links voor tegen de zijwand (voor zover er nog plaats is naast de drie deuren) een wandkast met boeken, TV, stereo ...) Centraal en links op de scène een prachtig bankstel met bijpassend salontafeltje.

Alle in het stuk voorkomende namen, d.w.z. productnamen, namen van winkels, bedrijven e.d., maar ook reclameslogans, kunnen uiteraard vervangen worden door andere met meer 'couleur locale'.

EERSTE TAFEREEL

Het is ochtend. Alles is rustig in de flat van de familie Schotte. De zon probeert in te breken.

GELUID Dingdong.

STEM 'Na 30 seconden gaat u gewekt worden door een wekkerradio die werd gekocht bij Vandenborre.'

RECLAMESPOTJE 'TV, video, hifi, electro, multimedia. U heeft goed gekozen. Vandenborre, dankzij uw akte van vertrouwen.'

STEM KAREL *(uit SLK2)* Fuck you, Vandenborre!

Enkele seconden later loopt de wekker af, maar deze wordt onmiddellijk stilgezet. Karel in pyjama op uit SLK2. Hij ziet er niet echt goed uit. Hij gaat naar de koelkast, maar wanneer hij deze aanraakt ...

GELUID Dingdong.

STEM ‘Deze koelkast werd gekocht bij Vandenborre.’

RECLAMESPOTJE ‘TV, video, hifi, electro, multimedia. U heeft goed gekozen. Vandenborre, dankzij uw akte van vertrouwen.’

Karel probeert zich te beheersen. Hij opent de koelkast en neemt enkele sinaasappelen.

GELUID Dingdong.

STEM ‘Deze sinaasappelen werden geteeld en geplukt in Valladolid en geïmporteerd en verkocht door ‘Het Vitamientje’, uw speciaalzaak voor groenten en fruit.’

KAREL *(met geheven middelvingers)* Mijn rug op, Vitamientje!

Karel gaat met de sinaasappels in de hand naar de fruitpers op de buffetkast. Wanneer hij deze aanraakt echter ...

GELUID Dingdong.

STEM ‘Deze fruitpers werd gekocht bij Vandenborre.’

RECLAMESPOTJE ‘TV, video, hifi, electro, multimedia. U heeft goed gekozen. Vandenborre, dankzij uw akte van vertrouwen.’

KAREL Aaaaargghh! *(tot fruitpers)* Hou op, verdomme! Hou op! Please? Please?

ILSE *(in nachtkleed op uit SLK2)* Wat sta je toch zo te tieren, schat?

KAREL Ik kan er niet meer tegen, ik kan er niet meer tegen.

ILSE Toch wel, toch wel, schatje.

KAREL Neenee, ik kan het niet, ik kan het niet.

ILSE *(bezorgd)* Wil je een aspirientje?

KAREL Nee, ik kan niet, ik wil niet.

Ilse gaat naar de kast en opent een deurtje of lade.

GELUID Dingdong.

Ilse af in SLK2. Karel gaat op de zetel liggen. Vanuit de verte horen we:

GELUID Dingdong.

STEM ‘En Pierre, wat hebben zij gewonnen? Zij hebben gewonnen: 1 douchecel met thermostatische kranen, geschonken door ‘Sanic’, uw specialist in waterverwening.’

KAREL *(begint opnieuw te snikken; op dat moment verschijnt er voor het raam aan de achterkant een enorme reclamevlag met daarop ‘Vandenborre, dankzij uw akte van vertrouwen’; Karel krijgt dit in de gaten, stoot een afschuwelijke en langgerekte kreet uit...)*
Aaaaargghhhh!!!! (... en valt bewusteloos neer; Ilse (uit SLK2) en Soetkin (uit SLK1) in paniek op)

ILSE Oh, mijn God, hij is ingestort! *(tot Karel)* Karel, Karel! *(tot Soetkin)* Doe iets! Bel de dokter! Vlug!

Terwijl Soetkin de dokter probeert te bellen, merkt dat de telefoonstekker is uitgetrokken, deze terug insteekt en het opnieuw probeert, probeert Ilse Karel bij te brengen.

GELUID Dingdong.

STEM ‘Belgacom dankt u voor het vertrouwen en wenst u een tof telefoongesprek.’

ILSE Karel, dutse, wat scheelt er toch?

SOETKIN Ilse, het Siemens-antwoordapparaat van dokter Steensels zegt dat hij met Jetair op vakantie is vertrokken naar Italië en dat ik zijn plaatsvervanger, dat is dokter Mattel moet bellen op zijn Siemens Mobile SL55 en dat ...

ILSE *(ongeduldig)* Doe dat dan, seut! *(tot Karel)* Dutske, dutse, antwoord dan toch!

SOETKIN Dokter Mattel? Met Soetkin Schotte. Mijn vader is plots erg ziek geworden. Zou u onmiddellijk langs kunnen komen? ... Ja, het ziet er ernstig uit. ... Zeedijkstraat 121. ... Ja, dat is die luxueuze residentie die getekend is door architectenbureau Vaes en die door Bouwonderneming Knippenberg hier gezet is in opdracht van projectontwikkelaar Oosterlinck. ... Ja, die. ... En dan neemt u de lift van Leysmans Liften tot op het hoogste en als u dan uitstapt ziet u recht voor u een massieve voordeur van Interieurbouw De Klippeleire. Daar is het. ... In godsnaam, haast u! *(tot Ilse)* De dokter zegt dat hij onmiddellijk in zijn Mercedes C55AMG die hij gekocht heeft bij garage Modern zal springen en zo snel mogelijk naar hier zal komen.

Vanuit de lucht valt plots een touwladder naar beneden. Vandenborre daalt af. Vandenborre kan een engelachtig figuur met satanskop zijn, maar net zo goed een man in maatpak of in vrijetijdskleding. Alleen Karel kan hem zien. Dit is zo voor het hele eerste bedrijf!

KAREL *(vol ontzag)* Wie bent u?

ILSE Hij ijlt, de sukkelaar. Haal vlug wat koude kompressen uit de Zanussi.

VANDENBORRE Ik ben die ik ben. U mag drie keer raden.

KAREL (*angstig*) Vandenborre!

VANDENBORRE (*zingt*) ‘U heeft goed gekozen!’ (*helse lach*)

KAREL Ga weg!

VANDENBORRE ‘Mijn producten zullen als het stof van de aarde zijn. Mijn bedrijf zal zich uitbreiden naar het westen en het oosten, naar het noorden en het zuiden!’

KAREL Laat me met rust, klootzak!

VANDENBORRE ‘Vandenborre zult gij eren, en zijn TV-toestellen moogt gij uitproberen!’

KAREL (*schreeuwt*) Fuck you, Vandenborre!

VANDENBORRE ‘Zweer niet ijdel, vloek noch spot, Vandenborre is uw God!’ (*helse lach*)

KAREL Ga weg!

Vandenborre aflangs de ladder. De ladder verdwijnt. Er wordt gebeld.

GELUID Dingdong.

STEM ‘U wordt nu bezocht door dokter Ken Mattel. Dokter Mattel is een geconventioneerde en geaccrediteerde huisarts en werkt dus volgens de geldende tarieven.’

ILSE Dat zal de dokter zijn. Doe vlug open, liefje.

Soetkin opent de voordeur. Dokter Ken Mattel komt binnen. Hij is een jonge, knappe en perfect geklede man.

ILSE Dokter, u weet niet hoe blij we zijn om u te zien.

KEN Ik ben zo snel mogelijk gekomen in mijn Mercedes C55AMG die ik gekocht heb bij garage Modern. Waar is de patiënt?

SOETKIN Hij ligt hier op de Minotti-zetel.

ILSE Hij ijlt.

KAREL (*nog steeds ijlend*) Waar ben je, lafaard?

KEN Rustig aan, mijnheer Schotte. We zullen eens proberen uit te vissen wat er met u scheelt. Steek uw tong maar eens uit en zeg eens A. A van Ariël, Audi Quattro, Alessi, Arkopharma Belux ...

KAREL Aaaaaaarrghhhh!!!!!!

KEN Hm. Vreemd. *(begint dan langzaam een hele reeks merknamen op te sommen)* Marlboro, Coca-Cola, Renault Clio, Dexia, Chocolate Jacques *(Karel begint te hyperventileren en Ken begint steeds sneller op te sommen)*, Lacoste, Perrier, Packard Bell, Garnier, De Bezige Bij, Meubelcentrale Heylen, AVEVE, Norton, Zwan, Dash, Quickstep-Davitamon, La Veuve Cliquot, Royal Nord, Vandenborre! *(Karel heeft nu het schuim op de lippen en Ilse en Soetkin kunnen hem maar met veel moeite in bedwang houden)* Interessant. *(snel)* Vandenborre, Vandenborre, Vandenborre!

Karel stoot een laatste, onmenselijke kreet uit, snakt naar adem en stort dan opnieuw volledig in.

ILSE *(in paniek)* Dokter, doe iets!

KEN Ik vrees dat ik op dit moment weinig zal kunnen doen. Volgens mij ... nee, dit kan toch niet.

ILSE *(bang)* Wat is er dokter? Vertel het ons.

KEN *(nadenkend)* Volgens mij lijdt hij aan een ziekte die in ons land als zo goed als uitgestorven beschouwd wordt: het 'Syndroom van Vandenborre'.

SOETKIN Huh?

ILSE Huh?

KEN *(docerend)* Het 'Syndroom van Vandenborre' is een wat eigenaardige psychische aandoening die zich vooral in de jaren '80 van de vorige eeuw manifesteerde.

ILSE Is het ernstig?

KEN Niet noodzakelijk.

SOETKIN Bent u er zeker van?

KEN Dat het niet noodzakelijk ernstig moet zijn? Jaja.

SOETKIN Dat hij het 'Syndroom van Vandenborre' heeft, bedoel ik.

KEN Dat kan haast niet anders. Hij heeft de juiste symptomen.

ILSE U zei dat het niet noodzakelijk ernstig moet zijn.

KEN In het beginstadium is de ziekte nogal vrij gemakkelijk te genezen, maar als ze pas laat ontdekt wordt kan ze echt levensbedreigend zijn.

SOETKIN Maar wat is het dan voor iets?

KEN Het is vooral een reactie van lichaam en geest op een overaanbod aan reclameprikkelers. Om een of andere reden heeft het lichaam antispamstoffen aangemaakt.

SOETKIN U maakt een grapje.

KEN Neenee, absoluut niet. In het verleden zijn er al mensen aan gestorven.

ILSE *(ongelovig)* Aan een teveel aan reclame?

KEN Inderdaad.

SOETKIN Hoe grappig.

KEN Voor u misschien wel, maar zeker niet voor het slachtoffer.

ILSE Maar het is te genezen?

KEN Mits de juiste behandeling wel, ja.

SOETKIN Ik kan het nog altijd niet geloven.

ILSE En hoe ernstig heeft hij het zitten, dokter?

KEN Ik denk dat we er op tijd bij zijn en het zal natuurlijk niet gemakkelijk worden, maar met de juiste medicatie en een aangepaste therapie moet het grootste leed binnen enkele maanden toch geleden zijn.

ILSE *(ongelovig)* Enkele maanden?

KEN U mag de ziekte zeker niet onderschatten. Ik ... euh ... zou mijn werk niet goed doen als ik er u niet van op de hoogte zou brengen dat u zich misschien toch nog aan het een en het ander mag verwachten.

SOETKIN Hoe bedoelt u?

KEN Wel, het ziekteverloop is natuurlijk niet altijd hetzelfde, maar het is toch min of meer voorspelbaar. Ik wil hiermee alleen maar zeggen dat drie klassieke stadia toch altijd weer terugkomen. In een eerste fase krijgt het slachtoffer een ontzettende afkeer van alles wat met reclame te maken heeft en dat veroorzaakt zenuwtoevallen die meestal ook nog gepaard gaan met waanbeelden. Deze fase is met medicatie nog min of meer beheersbaar. Later gaat de patiënt die afkeer minder op zichzelf maar vooral op de buitenwereld richten en dat uit zich in verschrikkelijke woede-aanvallen. Dat is de meest cruciale en minst voorspelbare periode. En als hij daar doorheen gesparteld is komt geleidelijk de aanvaarding. Het is pas in die fase dat we met de hersocialisatie kunnen starten. De patiënt wordt dan in een 50-tal sessies van ongeveer 10 uren ononderbroken blootgesteld aan commerciële televisie, vooral VTM, VT4 en RTL. U kan dat als een soort omgekeerde homeopathie beschouwen: vermeerdering in plaats van verdunning.

ILSE Is dat echt allemaal nodig?

KEN Mevrouw, bij sommige patiënten volstond dat zelfs niet en was een jarenlange internering nodig. Maar zo ver zullen we het hier niet laten komen. Ik ga hem onmiddellijk spampillen voorschrijven. *(maakt een voorschrift)*

SOETKIN Wat zijn spampillen?

KEN Spampillen breken de antispamstoffen die het lichaam heeft opgebouwd langzaam weer af zodat een normale doorstroming van reclame terug mogelijk wordt. Hij moet onmiddellijk met de spamkuur beginnen. Vier keer per dag tijdens het eten. En brengt u hem nu maar naar bed.

ILSE Kom, Karel, ik zal je naar je Hülstabledje brengen.

KAREL *(verslagen)* Ja.

KEN Ik zou u beiden toch willen aanraden om zeer voorzichtig te zijn met uw taalgebruik, als u begrijpt wat ik bedoel. Korte, kernachtige reclame-impulsen zullen eerder een nefaste dan een genezende invloed uitoefenen op de patiënt.

ILSE Natuurlijk, dokter, vergeef het me. We zullen proberen er aan te denken. *(Ilse leidt Karel naar SLK2)* Kom, dutske. *(Ken en Soetkin blijven alleen achter en staan wat onwennig tegenover elkaar)*

SOETKIN Bedankt, dokter Mattel.

KEN Graag gedaan, mevrouw of euh ...

SOETKIN Juffrouw.

KEN U lijkt zo ontzettend veel op iemand, op ...

SOETKIN *(hoopvol)* Op Barbie?

KEN Precies, die is het!

SOETKIN Oh, wat lief van u. Dank u, dokter.

KEN Ken voor de vrienden ... en vriendinnen.

SOETKIN Dankjewel, Ken. ... Je ziet er zo geweldig uit, zo ... Armani.

KEN Bedankt.

SOETKIN En je schoenen, zo ... Mephisto.

KEN Bedankt.

SOETKIN Je horloge, zo ... Rolex, je huid, zo ... Nivea.

KEN Bedankt.

SOETKIN Je haar, zo ... Vidal Sassoon, je geur, zo ... Tommy Haflinger.

KEN Bedankt, ... Barbie.

SOETKIN Eigenlijk heet ik Soetkin, maar je mag Barbie blijven zeggen, Ken.

KEN Barbie.

SOETKIN Ken. *(ze beginnen elkaar 'hartstochtelijk' te kussen)*

ILSE *(op uit SLK2; jaloers)* Jullie hebben al kennis gemaakt, zie ik. *(Ken en Soetkin schrikken)*

KEN Neem me niet kwalijk, mevrouw Barbie, euh, ... ik bedoel ...

ILSE *(geleid)* Mevrouw Barbie? Bedankt, dokter.

KEN *(ongemakkelijk)* Neemt u het me alstublieft niet kwalijk. U ziet er nog zo verschrikkelijk goed uit voor uw leeftijd. Zo Yves Rocher, zo Esthée Lauder, en dat voor een moeder van een volwassen dochter.

ILSE Oh, maar ik ben haar moeder niet.

SOETKIN Ze is mijn stiefmoeder. Mijn echte moeder heb ik nooit gekend.

KEN Dat wist ik niet. Het spijt me. *(tot Ilse)* Maar toch ziet u er geweldig goed uit.

ILSE *(geleid)* Charmeur.

SOETKIN Zo is het wel genoeg ... dokter. Zo jong is ze nu ook weer niet.

ILSE *(giftig)* Je bent bedankt.

KEN *(verandert snel van onderwerp)* Hoe is het nu met uw man?

ILSE Hij is al heel wat rustiger.

SOETKIN Waar zou hij die ziekte opgelopen kunnen hebben, ... dokter?

KEN Dat is moeilijk na te gaan. Misschien is er onlangs iets gebeurd waardoor hij uit zijn evenwicht is geraakt en dat zijn spamsysteem ontregeld heeft.

ILSE *(bang)* Die ziekte is toch niet ... euh ... seksueel overdraagbaar, dokter?

SOETKIN Ilse!

ILSE Ja, kindje, maar ...

KEN ... wie bij de hond slaapt krijgt zijn vlooiën, wil u waarschijnlijk zeggen (*Ilse kijkt hem giftig aan*), maar in dit specifieke geval is dat gelukkig niet zo.

ILSE (*sarcastisch*) Dat is een hele geruststelling voor het teefje, dokter.

SOETKIN Ze doen het nogal graag ‘op zijn hondjes’.

ILSE Zo is het wel genoeg, brutaal nest. Ga jij maar vlug naar apotheker Kloostermans. (*Soetkin neemt het voorschrift en gaat onder de belangstellende blikken van dokter Ken af; Ilse probeert zijn aandacht te trekken*) Let maar niet op haar, dokter Mattel, of zal ik ... euh ...

KEN Ken.

ILSE ... of zal ik Ken zeggen?

KEN Zeg maar Ken.

ILSE Let maar niet op haar, Ken. Ze is nog zo jong, zo onervaren, een echte bakvis. Ik daarentegen, ik ben een stuk rijper (*Ken begint haar nu aandachtig op te nemen*), ik ben ...

KEN ... meer een haai.

ILSE (*onverstoord*) Ja. (*ze begint Ken te bepotelen*)

KEN Of een inktvis.

ILSE (*onverstoord*) Je bent een mooie man, Ken.

KEN (*zelfbewust*) Ik weet het. Mijn (*glimlacht*) glimlach zo Sensodyne, mijn (*streelt zijn wang*) huid zo Gillette, mijn (*heft zijn armen*) oksels zo Rexona, mijn (*streelt zijn borst*) borsthaar zo Sunlight, mijn (*streelt zijn navel*) navel zo Bertje Tattoo, mijn (*streelt zijn onderbuik*) ‘freddy’ zo ...

ILSE (*streelt zijn onderbuik*) Ja, je ‘freddy’ zo ... ?

KEN Mijn ‘freddy’ zo ... Petit Gervais.

ILSE Ach, hoe schattig .... (*ze beginnen elkaar ‘hartstochtelijk’ te kussen*) ... als het maar tijdelijk is, want ik hou eigenlijk meer van zijn broertje ... ‘freddy’ Grand Gervais. (*Karel begint in SLK2 te kreunen*)

KEN Ik moet er vandoor. Er wachten nog andere (*met veelbetekenende blik*) patiënten.

ILSE Ik loop even met je mee tot aan je Mercedes C55AMG, dan kunnen we ... afrekenen ... en ... misschien iets afspreken, (*verleidelijk*) een consultatie bijvoorbeeld, want ik voel me de laatste tijd niet zo goed ... dokter!

KEN In dat geval zal ik u graag onderzoeken.

ILSE Ik hoop dat *(geeft hem een aai)* ‘freddy’ je dan mag helpen. Kom.

KEN En je man?

ILSE Ach, ik ben zo terug. *(allebei af)*

KAREL *(versuft op uit SLK2)* Het ‘Syndroom van Vandenborre’! Wat gaan ze nog allemaal uitvinden? ... Nee, Karel, niet naar de koelkast gaan. ... Ga gewoon zitten. Op een Ikea-krukje of op het Perzisch tapijt van bij Grutman. ... Nee, dat is geen goed idee, jongen. Weet je wat? Ga gewoon werken. Zet je achter je Dell-computer en begin te schrijven. ... *(zet zich achter zijn PC)* Waar was je ook alweer mee bezig? Oh ja.

VANDENBORRE *(op via een willekeurige deur, eventueel opnieuw via trapladder)* Pst! Pst!

KAREL *(ongelovig)* Vandenborre?

VANDENBORRE Ik ja.

KAREL *(draait zich terug naar zijn PC)* Dit kan niet. Ga asjeblief weg. *(Vandenborre zwijgt en Karel draait zich opnieuw naar hem toe)* Je bent er nog. *(slaat zichzelf in het gezicht)* Dit moet een droom zijn.

VANDENBORRE Ik ben je muze, beste vriend. Je akte van vertrouwen.

KAREL God, laat dit niet waar zijn.

VANDENBORRE Je hebt nooit in God geloofd, Karel Schotte, kom er dus ook nu niet mee aanzetten.

KAREL Wie ben je? Wat wil je?

VANDENBORRE Wie ik ben, dat weet je. Wat ik wil? Jou helpen.

KAREL Ik heb geen hulp nodig.

VANDENBORRE Dat geloof je toch zelf niet. Karelkje, Karelkje. Je was een schitterend auteur toen je jong was, Schotte.

KAREL Hoe weet jij ...

VANDENBORRE *(onderbreekt hem)* Maar buiten die weliswaar goed verkopende flutromannetjes heb je de laatste twintig jaar geen woord meer op papier gezet. Geen zinnig woord, bedoel ik. Wat ben je nu weer aan het schrijven? *(gaat naar de PC van Karel en leest)* ‘Smachtend glimlachte ze naar de dokter. Haar sensuele magere mond opende zich nog verder. Langzaam neigden hun hete hoofden naar elkaar. Zijn lekkere ‘ludo’ probeerde zich uit de omknelling van de veel te kleine onderbroek te bevrijden en richtte zich langzaam op om over de slappe sliprand te kunnen gluren. “Je ...’

KAREL *(schreeuwt)* Stop!

VANDENBORRE *(met nadruk; met afschuw)* Zijn lekkere ‘ludo’? Heb je dat soms van Herman Brusselmans gepikt? *(hoofdschuddend)* Wat is er toch met je gebeurd, jongen? Hè? Kom eens lekker bij me op de schoot zitten en vertel het me eens. *(Karel gaat wanhopig snikkend bij Vandenborre op de schoot zitten zoals een klein kind bij zijn moeder)* Ja, braaf zo. Vertel het nonkel Vandenborre nu maar, hm.

KAREL *(snikkend)* Daisy!

VANDENBORRE *(hem aansporend)* Daisy?

KAREL Daisy, ja. Mijn ex-vrouw. Na de geboorte van Soetkin is ze vertrokken. Zonder boe of ba. Van de ene dag op de andere.

VANDENBORRE En je hebt geen idee waarom ...

KAREL *(kort)* Nee.

VANDENBORRE Er moet toch een reden zijn.

KAREL *(heftig)* Nee, zeg ik je.

VANDENBORRE *(dwingend)* Misschien vond ze dat je te commercieel begon te schrijven.

KAREL *(zich verdedigend)* Daisy leefde in de sixties. Ze wou niet werken, zoals dat ander langharig werkschuw tuig. *(heftig)* Er moest toch brood op de plank komen. We hadden een kind!

VANDENBORRE Dus je begon soaps te schrijven ...

KAREL Eéntje maar. ‘Familie’.

VANDENBORRE ... en andere brol ...

KAREL Hela!

VANDENBORRE ... en reclameboodschappen ...

KAREL *(minimaliserend)* Een paar maar.

VANDENBORRE *(verwijtend)* ... voor het ‘Vlaams Blik’ ...

KAREL *(glimlacht bij de herinnering)* ‘Eigen Volk Feest!’

VANDENBORRE ... en flutromannetjes: ‘De Grote Stethoscoop van Dokter Ros’, ‘Dokter Dirk en verpleegster Vera testen de nieuwe operatietafel’. En artikels voor de ‘Story’!

KAREL *(met zijn hoofd in de handen)* Ik schaam me zo. Ik mis haar zo.

Vandenborre kijkt naar de voordeur. Die gaat open en Daisy komt binnen. Daisy is een flowerpower-type. Vandenborre staat op. Karel valt van zijn schoot op de grond. Vandenborre gaat nu in de zaal staan en levert commentaar op wat er zich op de scène afspeelt. Daisy ziet hem uiteraard niet.

DAISY Heb je weer gedronken?

KAREL *(totaal verbaasd)* Daisy? *(zoekt Vandenborre met zijn ogen)* Zij is het!

VANDENBORRE *(tegen publiek)* Ja, zij is het. Is het geen aandoenlijk tafereel? Mensen die van elkaar houden en elkaar na zoveel jaar terugvinden?

KAREL *(uitbarstend)* Jij sloerie, jij slonzige slet!

DAISY *(cool)* Je kan nog steeds allitereren als de beste. Gebruik je die stijlfiguur nog altijd in die onnozele flutromannetjes?

KAREL Jij, jij, ... !!!

DAISY Ik wil mijn dochter zien.

KAREL Je hebt geen dochter.

DAISY Waar is ze?

KAREL Niet hier.

DAISY Ik heb het recht om haar te zien, Karel.

KAREL *(vliegt uit)* Twintig jaar lang heb je niets van je laten horen en ineens sta je hier en eis je het recht op om je dochter te zien?

DAISY Soetkin is en blijft mijn dochter.

KAREL Je schijnt er niet aan te denken dat zij jou misschien helemaal niet wil zien.

DAISY Ik ...

KAREL Heb je daar nog niet aan gedacht? Ze wil je helemaal niet zien. Meer nog, ze wil helemaal niets met jou te maken hebben na alles wat je haar hebt aangedaan.

DAISY Wat heb je haar verteld?

KAREL De waarheid. Dat haar moeder er met een hippie vandoor ging om in Amsterdam in een commune te gaan leven en dat ze haar dochter achterliet omdat ze zich niet in staat voelde om haar op te voeden.

VANDENBORRE *(zingt)* 'Daisy is blijven hangen in de sixties, Daisy is blijven hangen in de tijd.' *(lied van Paul Van Vliet; Karel lacht)*

DAISY   Waarom lach je?

KAREL   Binnenpretjes.

DAISY   Ik wil haar zien.

KAREL   Ik wil niet dat je chaos in haar leven brengt.

DAISY   Laat haar beslissen.

KAREL   *(spottend)* Ze is misschien helemaal niet zoals jij verwacht.

DAISY   *(bits)* Jij weet niet wat ik verwacht.

KAREL   Ze is een knappe, jonge vrouw, geen aftandse hippie. Ze is fier op haar uiterlijk. *(sarcastisch)* Dat kan hier duidelijk niet van iedereen gezegd worden.

VANDENBORRE   *(tot publiek)* Zou hij mij bedoelen?

KAREL   Natuurlijk niet, idioot.

DAISY   *(verbaasd)* Tegen wie praat je?

KAREL   Tegen mezelf. ... En als ze je afwijst?

DAISY   Dat risico neem ik. *(Karel twijfelt)* Toe, Karel.

KAREL   *(toegevend)* Goed. Maar op twee voorwaarden.

DAISY   En die zijn?

KAREL   Je laat mij het moment bepalen waarop ik je aan haar voorstel.

DAISY   Goed. En de andere?

KAREL   Als ze niets met je te maken wil hebben, dan ga je weg.

DAISY   Oké. Dat lijkt me fair.

KAREL   *(kijkt haar aan, meer op zijn gemak nu)* Hoe is het met je?

DAISY   Goed. Met jou?

KAREL   Goed.

DAISY   *(kijkt rond)* Je hebt goed geboerd.

KAREL   Ja.

DAISY Schrijf je nog steeds romannetjes? *(gaat naar PC en begint te lezen)* “Je bent bijzonder blij me te zien”, zei de naakte Nikita gelukkig. “Kom hier, schat, dat ik lekkere ‘ludo’ eens heel hartstochtelijk omhels.” *(lacht en wijst naar Karels onderbuik)* Heet hij nog altijd ‘ludo’?

KAREL Djiezes, Daisy, laat dat.

DAISY *(hoofdschuddend)* Ik begrijp niet dat jij je talent zo vergooid hebt.

VANDENBORRE Er moest brood op de plank komen, meisje.

KAREL Inderdaad.

DAISY Je geeft het toch toe.

KAREL Huh?

DAISY Karel, je hebt veel meer in je dan die rotzooi.

KAREL *(uitvliegend)* Nadat jij vertrokken was heb ik geen zinnig woord meer op papier gekregen.

DAISY Nu zal het mijn schuld zijn.

KAREL Heb jij dan nooit spijt gehad?

DAISY Dat ik weggegaan ben? Nee.

KAREL *(scherp)* Dat je haar achtergelaten hebt. *(Daisy antwoordt niet)* Zeg het haar, Daisy.

DAISY Ik zal eraan denken, *(gaat uitdagend naar hem toe)* lekkere ‘ludo’.

KAREL *(quasi-verveeld)* Schei uit.

ILSE *(zingend ‘Oh Lord, won’t You by me a Mercedes Benz ...’ op langs voordeur; verbaasd als ze Daisy ziet)* Wie bent u?

KAREL *(weet niet zo vlug wat zeggen)* Dat is ... euh ...

VANDENBORRE *(fluistert hem toe)* De nieuwe werkster.

KAREL ... de nieuwe werkster!

ILSE *(nog meer verbaasd)* De nieuwe werkster? We hebben toch al een werkster.

KAREL Dan hebben we er nu twee. Een mens kan nooit genoeg werksters hebben.

ILSE Je bent echt ziek hè. *(ongeduldig)* Waar blijft Soetkin toch met die pillen? *(tot Karel)* Moest jij eigenlijk niet in bed liggen?

KAREL Ik voel me al een stuk beter.

DAISY Is hij ziek? Wat heeft hij?

ILSE Hij lijdt aan het ‘Syndroom van Vandenborre’.

VANDENBORRE Vandenborre, dat ben ik.

DAISY *(ernstig)* Je meent het. Het ‘Syndroom van Vandenborre’?

ILSE *(verbaasd)* Kent u dat?

DAISY *(ernstig)* Ja, dat ken ik, ja. Het ‘Syndroom van Vandenborre’.

ILSE *(bekijkt haar nu wat beter)* Een intelligente werkster, kom dat tegen. U ziet er niet echt uit als een werkster.

KAREL Ze ... ze is een beetje een alternatieve werkster.

ILSE Dat zie ik. Waarom heb je haar eigenlijk in huis gehaald?

KAREL Om het jou wat gemakkelijker te maken, schat.

DAISY *(tot Karel, uitdagend)* Is zij ‘mevrouw Schotte’?

KAREL *(nadrukkelijk)* Zij is uw werkgeefster, ja.

ILSE Ik ben eigenlijk zijn tweede vrouw. *(vertrouwelijk tot Daisy)* Zijn eerste schijnt een soort heks geweest te zijn, een lelijk, oud, verslaafd wijf dat zoop als een tempelier en rookte als een Turk, *(tot Karel)* is het niet schat?

KAREL Euh ...

ILSE Dat heb je me toch zelf verteld.

KAREL Je overdrijft een klein beetje, liefje.

DAISY *(ijskoud)* Ah zo, ze overdrijft een klein beetje.

ILSE Gelukkig is ze er lang geleden al vandoor gegaan. *(Karel aanhalend)* En nu heb je mij, hè Karel, een stuk knapper, een stuk intelligenter, een stuk jonger, gewoonweg: ‘een stuk’!

VANDENBORRE Waar lekkere ‘ludo’ al heel blij mee geweest is.

KAREL *(tot Vandenborre)* Zwijg!

ILSE Maar enfin!

KAREL Ik had het niet tegen jou, schat.

ILSE Tegen wie dan wel? Je doet zo vreemd.

DAISY Misschien zijn de hallucinaties begonnen.

ILSE De hallucinaties?

DAISY Eén van de kenmerken van het ‘Syndroom van Vandenborre’ is dat de patiënt denkt dat ...

ILSE *(onderbreekt Daisy bits)* Zou u niet beter beginnen met datgene waarvoor u betaald wordt, namelijk poetsen, in plaats van hier een beetje de intellectueel uit te hangen?

KAREL Dat lijkt me een heel goed idee.

DAISY *(hem pestend)* Waar vind ik de Cif, de Mister Proper, de Ajax, de ...?

KAREL Genoeg!

ILSE *(wijst naar deur EK)* Door die deur en dan de derde deur links. Daar vindt u alles wat u nodig heeft.

DAISY Dank u. *(af via EK)*

ILSE Waar heb je dat mens eigenlijk opgeduikeld? In de ‘Wibra’? Gekregen bij de solden in de ‘Zeeman’? Ik kan gewoonweg niet begrijpen dat je zoiets in huis hebt gehaald. Hoe heet het?

KAREL ‘Het’ heet ... euh ... Rebecca ... Rebecca Muller.

ILSE *(schrikt)* Het is toch geen Duitse zeker?

KAREL Nee, ik geloof het niet.

ILSE *(opgelucht)* Godzijdank.

KAREL Wat heb jij tegen Duitsers?

ILSE Jij schijnt te vergeten dat zij de Tweede Wereldoorlog begonnen zijn.

KAREL *(ironisch)* Die is ondertussen afgelopen, schatje. En ‘wij’ hebben gewonnen.

ILSE *(beslist)* Duitsers blijven Duitsers.

KAREL Ze is geen Duitse.

ILSE Dat zou er nog aan moeten mankeren. Het is zo al erg genoeg.

KAREL We zullen het een paar weken aanzien en als het niet lukt kunnen we haar nog altijd aan de deur zetten.

ILSE Goed. Maar ik denk toch dat het beter is om mijn juwelenkoffertje af te sluiten. Je kan nooit voorzichtig genoeg zijn met die alternatieve Duitse types.

KAREL Ilse!

ILSE Je weet maar nooit. *(af in SLK2)*

VANDENBORRE Nu heb je wat aan je fiets, jongen.

KAREL Bemoei je d'er niet mee.

VANDENBORRE Vrouwen!

KAREL Bemoei je d'er niet mee, heb ik je gezegd.

VANDENBORRE Ze kunnen het een man behoorlijk lastig maken, Karelkje.

KAREL *(kwaad)* Ga weg!

VANDENBORRE Ben je er zeker van dat het dat is wat je wil?

KAREL *(schreeuwt)* Ga weg!

VANDENBORRE Oké. Maar ik zal in de buurt blijven.

KAREL *(smekend)* Asjeblief?

VANDENBORRE 't Is maar dat je het weet. *(af)*

Daisy ondertussen op uit EK met poetsgerief.

KAREL Dat is waarschijnlijk de eerste keer in je leven dat je poetsgerief vast hebt. Hoe voelt dat aan? Je weet toch dat je die producten niet puur moet gebruiken maar dat je er een klein beetje van in een emmer water moet doen?

DAISY Heel grappig. *(kijkt rond)* Is ze weg?

KAREL Ze is haar juwelenkistje afsluiten. Ze vertrouwt de 'nieuwe werkster' niet.

DAISY En dat is dus de 'nieuwe mevrouw Schotte'?

KAREL Knap hè?

DAISY Je zou beter hàar niet vertrouwen. Ze is alleen maar uit op je geld, zie je dat dan niet?

KAREL Dat weet ik. En wat dan nog? Ik heb geld genoeg. Ze heeft trouwens ook een heleboel goede kwaliteiten, mocht je daaraan twijfelen.

DAISY (*schamper*) Oh ja? Zoals?

KAREL Dat heeft ze je zelf al verteld. Ze is knap, jong, intelligent, ...

DAISY Een stuk dus.

KAREL Ja, een stuk.

DAISY Ik was ook een stuk.

KAREL (*glimlacht*) Je bent nog steeds een stuk ... (*Daisy glimlacht nu ook*) ... een stuk ouder dan haar, bedoel ik.

VANDENBORRE (*steekt zijn hoofd om de hoek van een deur en lacht*) Die zit. 1-0!

DAISY (*scherp*) Je bent bedankt. Jij bent er trouwens ook niet knapper op geworden met dat zwembandje boven lekkere 'ludo'.

KAREL (*negeert haar opmerking*) En ze is goed in bed. Voor een man is dat belangrijk, goeie seks.

DAISY Wij hadden vroeger toch ook goeie seks (*benadert hem opnieuw*), hm, 'ludo'?

KAREL Ja, ik hier en jij in Amsterdam.

VANDENBORRE (*steekt zijn hoofd opnieuw om de hoek van een deur*) 2-0!

DAISY Toen we nog samen waren, idioot.

KAREL Jaja, ik weet het wel. (*bitter*) Maar jij moest er zo nodig met die Hollander vandoor. (*ernstig*) Wat is er sindsdien met je gebeurd, Daisy?

DAISY Wat er met me gebeurd is? Heel veel.

KAREL (*aandringend*) Je bent naar Amsterdam vertrokken. En toen?

DAISY Ach Karel, laten we niet te veel woorden verspillen aan het verleden.

KAREL Ik heb het nooit begrepen.

DAISY Komaan zeg! Jij koos voor materialisme, voor de angst voor het leven, ik voor, laten we zeggen, vrijheid en spiritualiteit.

KAREL Spiritualiteit? En daarvoor liet je alles achter, zelfs je dochter?

DAISY Ik ben toch teruggekomen?

KAREL Na twintig jaar!

DAISY Je moet niet zo dramatisch doen.

KAREL Doe ik dramatisch? Ik vraag alleen maar waarom je je dochter in de steek hebt gelaten. (*sarcastisch*) Dat je mij een materialistische klootzak vond alleen maar omdat ik mijn literaire roeping tijdelijk in de wacht zette omdat ik het beste met jullie voor had, daar kan ik nog mee leven, maar dat je je eigen vlees en bloed achterliet, ja, daar heb ik het eerlijk gezegd wel een beetje moeilijk mee.

DAISY Ik heb je nooit gevraagd om commerciële brol voor ons te schrijven.

VANDENBORRE (*duikt weer op*) 2-1!

KAREL Je wijkt af. Ik heb trouwens met die commerciële brol een mooi leven bij elkaar geschreven.

DAISY (*sarcastisch*) Proficiat. Juist het leven dat ik wou ontlopen.

KAREL Maar wat is daar nu in godsnaam verkeerd aan?

DAISY (*zucht*) Jij maakte jouw keuze, ik de mijne. Ik vond hier ... geen bevrediging voor de behoeften van mijn ziel. Laten we het daar maar bij houden.

KAREL (*aandringend*) Je hebt nog geen antwoord gegeven op mijn vraag.

DAISY (*vliegt uit*) Ik was te jong om een kind op te voeden ... (*kalm*) laat staan twee.

VANDENBORRE 2-2!

KAREL (*staart haar aan*) ... Je ... Je wil toch niet zeggen dat ...

ILSE (*op uit SLK2; uit de hoogte*) Je hoeft niet zo tegen je werkgever te schreeuwen, Rebecca, anders zal je carrière hier geen lang leven beschoren zijn.

DAISY Rebecca?

KAREL (*herpakt zich*) Ja, hoe durf je, (*met nadruk*) Rebecca. Ga nu maar aan het werk, Rebecca, we praten straks wel verder over ... euh ... je loon, Rebecca.

ILSE Ik begrijp niet dat jij je zo door de werkvrouw in doekjes laat leggen. (*Karel reageert niet, maar staart naar Daisy*)

VANDENBORRE In stofdoekjes zeker.

ILSE Wat is er? Zie je spoken?

DAISY De hallucinaties.

ILSE Wil jij je wel eens met je eigen zaken bemoeien! (*tot Karel*) Als er iets is waar ik niet tegen kan, dan zijn het betweters, en vooral betweterige werkvrouwen. (*bevelend*) Zet haar aan het werk, Karel.

KAREL Ja.

DAISY (*spottend*) Is er iets wat ik kan doen, mijnheer Schotte?

ILSE Begin alvast de ramen maar te lappen.

DAISY (*onnozel*) De ramen of de vensters?

ILSE (*zich inhoudend*) Karel, ik krijg iets van dat mens.

VANDENBORRE Hij heeft blijkbaar ook iets van ‘dat mens’ gekregen.

ILSE De vensters natuurlijk!

DAISY (*nog steeds onnozel*) Maar omdat u ‘de ramen’ zei, dacht ik dat ...

KAREL (*zucht*) Je hoeft niet te denken, Rebecca. Doe nu maar gewoon wat ze zegt.

ILSE (*trionfantelijk*) En dan gaat u de kamer van Soetkin doen. Die ligt er altijd bij als een varkensstal.

DAISY (*geïnteresseerd*) Is het echt?

ILSE Dat kind zou er zelfs in slagen om het slijkste hotel binnen de kortste keren om te bouwen tot de wei van Werchter na 4 dagen festival.

KAREL (*begint weer nattigheid te voelen*) Nu weer niet opnieuw beginnen te overdrijven, schatje.

ILSE Van jou heeft ze die liefde voor rotzooi alleszins niet gekregen. Jij bent gelukkig een ‘Pietje Precies’.

VANDENBORRE Een ‘Ludo Precies’ zou hier beter op zijn plaats zijn!

KAREL (*sist tot Vandenborre*) Zal ’t gaan, ja?

ILSE Ze heeft het zonder enige twijfel van haar moeder.

KAREL (*sussend*) Neeneeneenee.

ILSE Je hebt zelf gezegd dat ze een vieze, vuile slons was. (*rilt*) Bah, ik word gewoon niet goed als ik er nog maar aan denk.

VANDENBORRE Hier komen vodden van.

DAISY (*woedend met water, spons en zeemvel in de weer*) Ah zo!

ILSE Ik zie haar daar al zitten, op de Dam, met haar verlepte bomma-tieten hangend uit zo een flodderig hippie-geval (*Daisy werkt nog woedender verder, het water spettert alle kanten op*), en met dat vettig haar dat al tien jaar niet meer gewassen is tot op haar dikke kont en ...

KAREL (*haastig*) Zo is het wel genoeg, Ilse.

ILSE ... en met zoveel haar op haar olifantspoten dat zelfs een herenkapper er met zijn beste grasmachine nog niet doorheen geraakt en ...

KAREL (*scherp*) Ik zei: 'Zo is het wel genoeg, Ilse'!

ILSE Wat mankeert jou ineens? Jij bent anders altijd de hevigste van ons drieën als je ex er weer eens goed moet doorgetrokken worden. Laatst zei je nog dat ...

KAREL Stop ermee!

ILSE (*verongelijkt*) Oké, oké, ik zwijg al.

DAISY Wàt zei hij laatst?

ILSE Dat zelfs de stinkdieren in de Zoo van Antwerpen er niet goed van zouden worden als ze langer dan 5 minuten bij haar in de buurt zouden moeten blijven.

VANDENBORRE (*trekt aan Karels oren*) O,o!

KAREL (*wanhopig*) In godsnaam, Ilse, zoiets vertel je toch niet tegen vreemden!

DAISY (*giftig*) Nee, zoiets vertel je zeker niet tegen vreemden. Maar toch bedankt voor de inlichtingen.

Soetkin op.

KAREL (*wist zich het zweet van het voorhoofd*) Ah, daar ben je, meisje. Gelukkig.

VANDENBORRE Gelukkig? Dat valt nog te bezien.

SOETKIN (*krijgt Daisy in de gaten en bekijkt haar met een blik vol afkeer; Daisy kijkt belangstellend en met een blik vol liefde naar haar dochter*) Wie is dat mens? We kopen toch nooit aan de deur.

ILSE Dat is de nieuwe werkster.

SOETKIN Zo'n slonzige oude taart?

KAREL Ze heet Rebecca. Rebecca, dit is mijn dochter Soetkin.

SOETKIN En Jeannette dan?

ILSE Vanaf nu hebben we twee werksters, zoals de echte rijken.

SOETKIN Tof. Dan hoef ik mijn kamer niet meer op te ruimen.

ILSE *(met misprijzende blik naar Daisy)* Ze zou anders niet misstaan in jouw ‘interieur’.

VANDENBORRE Ik denk dat ik nog wat blijf. Het kan hier nog plezant worden.

SOETKIN *(kijkt op haar horloge)* Net op tijd terug. Ilse, het gaat beginnen. *(zet TV aan)*

ILSE Is het al 10 uur? *(Ilse en Soetkin installeren zich voor de TV)*

DAISY Waar kijken ze naar?

KAREL VT12. Dat is een nieuwe zender. Ze zenden tussen de reclameblokken lifestyleprogramma’s uit.

SOETKIN En ‘Studentwatch’.

KAREL Dat is een ... euh ... zeer interessant en ... euh ... informatief programma over de ... euh ... sociale verhoudingen tussen mannen en vrouwen aan de ... euh ... universiteit.

SOETKIN Zever niet, papa. Het gaat over seks op kot. Seks tussen knappe gasten en mooie meiden zoals wij, hè Ilse? *(Soetkin en Ilse bekijken elkaar, draaien zich dan tegelijkertijd om naar Daisy, bekijken haar, draaien zich terug om en barsten allebei in lachen uit)*

ILSE *(tot Soetin)* Ik geloof niet dat ze met onze nieuwe werkvrouw veel zouden kunnen aanvangen in de serie.

SOETKIN Toch niet vóór de camera! *(ze beginnen allebei nog harder te lachen; Soetkin en Ilse kijken nu aandachtig naar ‘Studentwatch’ en geven sporadisch commentaar, maar ze horen het verdere verloop van de conversatie tussen Karel en Daisy niet)*

DAISY En jij schrijft zeker de teksten voor dit sociaal-geëngageerd en volksverheffend relatiedrama.

VANDENBORRE 3-2 voor die van mei ’68!

KAREL *(zowel bedoeld voor Daisy als voor Vandenborre)* Heel grappig!

DAISY *(kijkt Karel giftig aan)* Dus ik heb hangende bommatieten, een dikke kont, behaarde olifantspoten waar je zelfs met een grasmaaier niet doorheen gestoten komt en ...

KAREL *(probeert haar te onderbreken)* Luister Dai..., Rebecca ...

DAISY ... en in de Zoo van Antwerpen zouden de stinkdieren het nog geen 5 minuten bij me uithouden.

KAREL Het was maar om te lachen, skunkje, euh, ik bedoel schatje, schatje, schatje.

DAISY Om te lachen? Hufter!

KAREL Je moet toch begrijpen dat ik me een beetje gefrustreerd voelde toen je wegging en mij met Soetkin achterliet.

DAISY En daarom moet je mij 20 jaar later vergelijken met het logo van Côte d' Or.

ILSE Kijk eens wat een prachtig kapsel dat dat meisje heeft.

SOETKIN Goed dat je het zegt, dat doet er mij aan denken dat ik vanmiddag naar Bora-Bora moet. *(tot Karel)* Paps, mag ik straks de Porsche Cayenne meenemen naar de kapper?

KAREL Natuurlijk, liefje.

DAISY Ze staat precies al met beide voeten in deze wereld.

KAREL Wat wil je? Wens je haar misschien een leven zoals het jouwe?

DAISY Wat weet jij nu van mijn leven, Karelkje?

KAREL *(Soetkin verontschuldigend)* Ze is niet altijd zo.

SOETKIN *(tot Ilse)* Het moet toch niet meevallen om lelijk te zijn. En dik. Ik zou mezelf van kant laten maken, denk ik.

DAISY *(ontgoocheld)* Nee, ze is gelukkig niet altijd zo.

KAREL Is het waar?

DAISY Is wat waar?

KAREL Was je zwanger toen je wegging?

DAISY Ja.

KAREL Heb je ... ?

DAISY Ja?

KAREL Heb je het laten wegmaken in Amsterdam?

DAISY Natuurlijk niet.

KAREL *(blij)* Ik ben vader geworden!

VANDENBORRE Dat is toch al efkes geleden, hè maat.

KAREL Is het een zoon of een dochter?

DAISY Een zoon.

KAREL Ik heb een zoon! Hoe heet hij? Waar is hij? Op wie lijkt hij? Wat doet hij?

DAISY (*glimlacht*) Alles op zijn tijd.

SOETKIN (*veert recht uit de zetel*) Kijk eens! Die jongen lijkt op dokter Ken.

ILSE (*spottend*) Die zie je wel zitten, geloof ik.

SOETKIN Ja. Hij is knap, hij heeft geld, hij ... hij heeft alles. Wat moet een mens nog meer hebben?

VANDENBORRE Wie de dochter wil minnen, kan maar beter met de stiefmoeder beginnen.

DAISY Is dat nu mijn dochter? (*rebellend*) Wat heb je in godsnaam met haar aangevangen? Ze is verdomme een echte bourgeoistrut geworden.

KAREL (*spottend*) Geworden? Dat is ze altijd al geweest.

DAISY (*wanhopig*) Mijn dochter een BARBIE, ‘a Beautiful Anglo-Saxon Real Babe In Everything’! Ze is alles wat ik niet wou worden.

KAREL (*droogjes*) Misschien zit het feit dat ze alleen door een vader opgevoed moest worden daar wel voor iets tussen.

SOETKIN Kijk nu toch eens wat een cool kleedje! Dat wil ik ook hebben.

DAISY Tof programma, geloof ik.

KAREL (*geïrriteerd*) Laat hen toch.

VANDENBORRE (*begint als een volleerd bokser rond Karel te dansen en geeft hem nu en dan, zowel letterlijk als figuurlijk, een plaagstootje; Soetkin imiterend*) Kijk nu toch eens wat een ‘coole’ poetsvrouw! Die wil ik ook hebben.

DAISY Wat moet het leven toch saai zijn zonder ‘Studentwatch’.

KAREL (*tegen Vandenborre*) Laat me met rust.

DAISY Oh, voelen wij ons een beetje aangevallen?

KAREL (*probeert Vandenborre af te stoppen*) Stop ermee!

DAISY Ik ben nog niet eens begonnen.

KAREL Ik wil dit niet.

VANDENBORRE *(venijnig nu)* Kunnen wij de vrouwen niet meer baas, schrijvertje?
Laten wij ons op onze kop schijten door onze ex?

DAISY Je bent oud aan het worden.

KAREL *(handen aan het hoofd)* Nee!

SOETKIN Sssttt! Wij zijn aan het kijken.

VANDENBORRE Wees een man, Schotte. *(begint nu te zingen)* ‘Get up, stand up, stand up for your rights! Get up, stand up, don’t give up the fight!’

Er wordt gebeld.

GELUID Dingdong.

KAREL *(begint weer in te storten)* Neeeeee!

ILSE Allez, Karel!

STEM ‘U wordt nu bezocht door ...’

KAREL Neeeeeeee!!!!!!!!!!!!!!

VANDENBORRE Daar gaan we weer.

Karel begint wild om zich heen te schoppen en overal kabels uit te rukken. Uiteindelijk valt hij uitgeput neer.

DAISY *(buigt zich bezorgd over hem heen)* Karel?

VANDENBORRE *(fluistert Karel in het oor)* Oude liefde roest niet ... ze moet alleen af en toe eens goed gesmeerd worden.

ILSE *(blijft verder TV kijken; tot Soetkin)* Je vader doet weer een crisis, liefje. Help jij hem?

SOETKIN Ik? Waarom ik? Waarom doe je het zelf niet? Je ziet toch dat ik naar ‘Studentwatch’ aan het kijken ben.

ILSE Ik toch ook. Egoïstisch spook. En daarbij, het is jouw vader.

SOETKIN En het is jouw vent.

ILSE Bitch! *(staat op en gaat naar Karel; tot Daisy)* Hij weet zijn momenten wonderwel uit te kiezen, net nu ‘Studentwatch’ bezig is.

DAISY *(scherp)* Het kan u precies niet veel schelen.

ILSE *(kijkt Daisy laatdunkend aan)* Jouw toontje bevalt me niet, Rebecca. ...
Vooruit, we leggen hem op zijn bed.

Ilse en Daisy sleuren Karel naar SLK2. Vandenborre geeft ondertussen commentaar bij het wegtakelen van Karel: 'Voorzichtig, dames!', 'Goed zo!', 'Langzaam aan!', 'Laat hem niet vallen!', 'Allez, vooruit sissies!' etc. Er wordt opnieuw gebeld. Soetkin gaat geïrriteerd open doen, zonder haar blik van het TV-scherm weg te draaien, tot ze ziet dat het dokter Mattel is.

SOETKIN Kennie! Jij bent het! *(vliegt hem rond de nek)* Ben je speciaal voor mij teruggekomen? Natuurlijk! Kom lekker bij me zitten, kontje, kom!

KEN Euh ...

SOETKIN *(overenthousiast)* 'Studentwatch' is bezig.

KEN Oh.

SOETKIN Valerie heeft het uitgemaakt met Dennis omdat ze denkt hij geritseld heeft met Cindy maar Cindy is lesbisch en heeft nu een vaste relatie met Debby en soms met Wendy en soms met Dorien die eigenlijk een bitch is en biseksueel en daarom niet meer wil trouwen met Frank en die heeft nu gezegd dat ...

KEN *(onderbreekt haar)* Euh, hoe is het met je vader?

SOETKIN Goed, 't is te zeggen, hij heeft weer een kleine aanval gehad. En Dorothea is zwanger maar ze wil niet zeggen van wie of misschien weet ze ook niet van wie want ze is de laatste 2 afleveringen zeker met 6 verschillende mannen naar bed geweest en daarbij waren ook 2 leraars die van godsdienst en die van marketing maar Danny is het zeker niet want die krijgt hem niet meer omhoog heeft Nancy gezegd en ...

KEN Dat begrijp ik niet. Heeft hij zijn pillen dan niet genomen?

SOETKIN Jawel, maar ze schijnen bij Danny niet te werken.

KEN Je vader!

SOETKIN Oeps, vergeten! Ze zitten nog in mijn jas.

KEN Dat verklaart veel. Dan wordt het hoog tijd dat we ze hem gaan geven.

ILSE *(op uit SLK2; enthousiast)* Kennie, ... euh ... dokter ... u bent het!

SOETKIN Natuurlijk is hij het.

ILSE Ben je iets vergeten?

SOETKIN Kennie komt samen met mij naar 'Studentwatch' kijken, is het niet Kennie?

KEN Eigenlijk niet, nee. Ik ... euh ... moet jullie nog iets vertellen. De ... euh ... reclamepolitie is onderweg.

SOETKIN De reclamepolitie?

ILSE Maar waarom?

KEN Ik heb er de wetenschappelijke literatuur over het ‘Syndroom van ‘Vandenborre’ nog eens op nagelezen en de ziekte zou toch besmettelijk kunnen zijn. De wet schrijft voor dat in dat geval de autoriteiten onmiddellijk op de hoogte moeten gebracht worden. En omdat men geen onnodige risico’s wil nemen zal er ... euh ... preventief een ... euh ... ‘cordon sanitaire’ rond dit appartement gelegd worden.

ILSE Huh?

SOETKIN Wat wil dat zeggen?

KEN Dat jullie niet meer zomaar naar binnen en buiten kunnen lopen en dat ook eventuele bezoekers grondig zullen gescreend worden.

ILSE Een ‘cordon sanitaire’? Wij zijn toch geen varkens?

SOETKIN Of kiekens.

ILSE Of mestkevers.

KEN Het spijt me, maar de wet is nu eenmaal de wet.

Er wordt opnieuw gebeld. Karel schreeuwend op uit SLK2, achtervolgd door Daisy en Vandenborre.

KAREL Neeeee!!!! Ik kan er niet meer tegen!

DAISY Help!

VANDENBORRE Hou hem tegen, stelletje idioten! *(iedereen in paniek achter een hysterische Karel aan)*

KEN De pillen! Geef hem de pillen!

ILSE Waar zijn ze?

SOETKIN *(haalt ze uit een van haar zakken)* Hier!

KEN Ze is vergeten ze hem te geven.

VANDENBORRE ‘Studentwatch’ was bezig. *(ondertussen is de bende erin geslaagd Karel te overmeesteren)*

KEN *(probeert Karel enkele spampillen in de mond te stoppen)* Haal water, vlug!

SOETKIN Chaudfontaine, Spa of Cristaline?

KEN *(geïrriteerd)* Dat doet er niet toe, wat je het snelst kan vinden. *(Soetkin neemt een fles water; terwijl de anderen Karel in bedwang houden slaagt Ken er met heel wat moeite in om hem te laten drinken; een laatste stuiptrekking van Karel)* Laten we hem maar terug op zijn bed leggen.

Iedereen met Karel af in SLK2. De voordeur gaat open. Een jonge man komt binnen. Hij kijkt onderzoekend rond.

LUDO Hallo?

SOETKIN *(op uit SLK2)* Wie bent u?

LUDO Hoi, ik ben Ludo.

DOEK

TWEEDE TAFEREEL

Soetkin en Ludo kijken elkaar verliefd aan.

SOETKIN Ludo, wat een mooie naam.

LUDO Ja, hè. Zo heet ik al 30 jaar.

SOETKIN Mijn vader zijn je-weet-wel heet ook ‘ludo’.

LUDO *(niet-begrijpend)* Zijn je-weet-wel?

SOETKIN Je weet wel, *(wijst naar Ludo's onderbuik)* zijn je-weet-wel.

LUDO Oh, zijn ‘jackie’!

SOETKIN Heet de jouwe ‘jackie’?

LUDO Ja.

SOETKIN Tof. ... *(enthousiast)* ‘Studentwatch’ is bezig, mijn lievelingsprogramma. Kijk je mee?

LUDO Graag, euh ...

SOETKIN Soetkin, maar je mag me Barbie noemen.

LUDO Graag, ... Barbie. *(Ludo en Soetkin gaan allebei in de zetel naar ‘Studentwatch’ kijken. Plotseling bespringt Soetkin de totaal verraste Ludo.)*

SOETKIN Ik wil met je vrijen, *(zwoel)* Ludo!

LUDO Euh ... fijn, ik ook met jou, ... Barbie.

SOETKIN Waar wachten we dan nog op?

LUDO Ik ken je niet eens.

SOETKIN Ik jou toch ook niet.

LUDO *(raakt opgewonden)* Je hebt gelijk.

SOETKIN *(verleidelijk)* Je mag me naar de slaapkamer dragen, *(zwoel)* Ludo.

LUDO *(onder stoom nu)* Met plezier! *(neemt haar in zijn armen)*

Ilse en Ken op uit SLK2

ILSE Wat gebeurt er hier?

SOETKIN We gaan een potje vrijen.

ILSE *(wijst op Ludo)* Wie is dat?

SOETKIN Dat is Ludo.

ILSE Ludo? Zo heet ook de ...

LUDO ... de je-weet-wel van haar vader.

ILSE *(verbaasd)* Hoe weet u dat?

LUDO Dat heeft Barbie me verteld.

SOETKIN De zijne heet 'jackie'.

ILSE *(spottend)* Aangename kennismaking, ... 'jackie'. *(tot Soetkin)* En dokter Mattel dan?

SOETKIN Je mag hem hebben.

KEN De mijne heet 'freddy'.

ILSE Ik dacht dat je de dokter wel zag zitten.

SOETKIN Dat was ook zo. Tot ik Ludo leerde kennen. *(beslist)* En nu wil ik 'jackie' leren kennen.

ILSE Wie is Ludo eigenlijk?

SOETKIN Dat weet ik niet.

ILSE Hoe, dat weet je niet. Wat komt hij hier doen?

SOETKIN Dat weet ik niet, ik heb het hem niet gevraagd.

ILSE Dat heb je hem niet gevraagd?

SOETKIN Nee. Hij heeft hier gebeld, dus hij zal hier wel moeten zijn.

ILSE Jij duikt dus in bed met een vent die je helemaal niet kent.

SOETKIN Hij kent mij toch ook niet, hè Ludo?

LUDO Dat is zo.

SOETKIN En bovendien is het een manier om elkaar te leren kennen.

ILSE Ik kan niet meer volgen. Begrijp jij daar nu iets van, Ken?

KEN Om eerlijk te zijn: wij kennen elkaar toch ook nog helemaal niet en wij waren toch ook van plan om met elkaar van bil ...

ILSE *(betrapt en kwaad)* Dat is iets helemaal anders. En daar gaat het hier niet om.

KEN Maar ...

ILSE Hou je mond! ... Mannen! ... *(tot Soetkin)* Als je het maar veilig houdt.

LUDO Wees maar gerust, ik heb mijn materiaal altijd bij me.

SOETKIN Langs hier. *(Soetkin wijst naar SLK1 en Ludo draagt haar af)*

ILSE *(zuchtend)* De jeugd. *(Daisy op uit SLK2; ze ziet en hoort Ilse flirten met Ken)*

KEN Ik heb mijn materiaal ook altijd bij me.

ILSE *(wijst naar Kens onderbuik)* Daar zal 'freddy' blij mee zijn.

KEN Jij toch ook een beetje, mag ik hopen?

ILSE *(verleidelijk)* Had je iets in gedachten, ... Kennie?

KEN HmMMMM!

ILSE Vanavond, bij jou thuis?

KEN Tegen een portie calamares zeg ik zelden nee, ... maar moet jij niet bij het mannetje blijven?

ILSE Zijn dochter zal wel voor hem zorgen.

KEN Barbie?

ILSE Ja.

DAISY *(onderbreekt hen met een woedend kuchje)* Ahum!

KEN Ik moet er maar weer eens vandoor. Er wachten nog andere patiënten op me. Ik heb de boodschap alleszins afgeleverd.

DAISY *(langs haar neus)* Ik hoop maar dat *(wijst)* ‘freddy’ *(met nadruk)* zijn boodschap nog niet heeft afgeleverd.

ILSE Bemoei u er niet mee!

KEN Tot later, mevrouw Schotte.

ILSE Tot later, dokter. *(Ken af)*

DAISY Dag dokter. *(tot Ilse)* Over welke boodschap had hij het?

ILSE U bent wel erg nieuwsgierig voor een werkster, moet ik zeggen.

DAISY We zijn gelukkig niet allemaal zo. ... *(aandringend)* Wel?

ILSE De reclamepolitie gaat een ‘cordon sanitaire’ rond ons huis leggen omdat Karel het ‘Syndroom van Vandenborre’ heeft, kan u dat geloven? *(Daisy verbleekt en antwoordt niet)* ... Nu staat u daar schoon geschilderd met uw mond vol tanden, hè? ... *(bekijkt Daisy die er afwezig bij staat)* Scheelt er iets?

DAISY Neenee.

ILSE Bon. Zou u dan niet beter verder gaan met datgene waarvoor wij u betalen: poetsen?

DAISY Ach mens! *(zucht)* Jaja.

ILSE Allez, vooruit, aan de slag dan. *(iets toegeeflijker)* Ik zal ons een taske koffie gaan zetten, goed? *(af in EK)*

DAISY Jaja. *(Daisy gaat verder met poetsen)*

KAREL *(op uit SLK2, gevolgd door Vandenborre; hij is (voorlopig nog) een beetje suf van de medicatie; alhoewel...)* Daisy, ik ...

DAISY Moet jij niet in bed liggen?

VANDENBORRE *(probeert Karel tegen te houden)* Hij wil niet.

KAREL Ik kan niet blijven liggen, Daisy, zeker nu niet, nu ik weet dat ik op deze aarde nog een zoon heb rondlopen. Ik wil hem zien, Daisy.

DAISY Ik heb hem meegebracht.

KAREL *(alweer een beetje opgewonden)* Wat? Waar is hij?

DAISY *(kortaf)* Alles op zijn tijd, heb ik gezegd. *(bitter)* We zullen eerst maar eens afwachten hoe de toestand hier evolueert.

KAREL Hoe bedoel je?

DAISY Omdat je het ‘Syndroom van Vandenborre’ hebt ...

VANDENBORRE Vandenborre, dat ben ik!

DAISY ... mag er hier voorlopig niemand meer naar binnen of naar buiten.

KAREL *(alweer wat meer opgewonden)* Wat?

DAISY *(bitter)* De reclamepolitie heeft een ‘cordon sanitaire’ rond het huis gelegd.

KAREL Wat?

DAISY Je valt in herhaling. *(minachtend)* ‘De dokter’ is het komen zeggen.

KAREL Een ‘cordon sanitaire’? Maar waarom in godsnaam?

DAISY Omdat het ‘Syndroom van Vandenborre’ besmettelijk is ... zeggen ze. *(militant, vol vuur)* Maar het ‘Syndroom’ is alleen maar besmettelijk omdat het staatsgevaarlijk is natuurlijk!

KAREL Staatsgevaarlijk? Nu overdrijf je toch zeker weer een beetje. Besmettelijk, dat kan ik nog begrijpen, dat heeft de dokter me uitgelegd, maar staatsgevaarlijk?

DAISY *(uitbarstend)* Oh ja? Overdrijf ik? Snap je dan niet waar het werkelijk om gaat? Zie je dat echt niet, Karel? Of is het gemakkelijker om dat niet te zien? Het gaat om de manier hoe we onze samenleving organiseren. Laten we die regisseren door de afgod Mammon, door koning Commercie en zijn trawanten? Daar draait het om. Is het dat wat we willen? Dat we ons laten vertellen hoe en waar en in welke hoeveelheden we wat moeten kopen en consumeren? Kunnen of durven we nog zeggen dat we iets niet willen omdat we dat iets niet nodig hebben? Mogen we nog zeggen dat andere dingen misschien wel eens belangrijker zouden kunnen zijn dan geld verdienen om het op te maken? Hebben we echt niets beters te doen dan te jagen achter méér terwijl we ons er eigenlijk alleen maar minder bij voelen? Heb je je eigenlijk wel eens afgevraagd of je werkelijk gelukkig bent met die dure, nutteloze brol rondom je? Op een appelsienenkist kan je ook zitten, maar nee, jij moest per se de duurste stoelen die er maar te vinden zijn in huis halen.

KAREL *(stilletjes)* Ze zijn van de IKEA.

DAISY Ik versta je niet.

KAREL Ze zijn van de IKEA.

DAISY Proberen we grappig te zijn?

KAREL Nee, ze zijn echt van de IKEA.

DAISY Godverdomme, Karel, daar gaat het toch niet om. Zie je dan niet wat ik wil zeggen? Dat wat werkelijk van belang is komt niet meer aan bod. We vreten onze pens vol, maar onze ziel laten we verhongeren. Waarom werd indertijd de reclamepolitie opgericht, denk je?

KAREL Ik ...

VANDENBORRE Hij ...

DAISY Zwijg! Om er voor te zorgen dat iedereen in het systeem blijft meedraaien, natuurlijk. Toen werd de democratie of wat er op dat moment nog van overbleef nog maar eens verkracht. En als er dan toch iemand ontwaakt of de mogelijkheid in zich draagt om weer tot bewustzijn te komen, zoals jij, omdat je met 'Vandenborre' besmet bent, dan wordt het systeem gealarmeerd, dan wordt de reclamepolitie ingeschakeld om ieder vonkje mogelijk verzet nog voor het ontkiemd is al de kop in te drukken en om er voor te zorgen dat iedereen braafjes meeloopt. En in zo een systeem wil jij blijven meedraaien? Ik niet. Toen niet en nu ook niet. Daarom ben ik naar Amsterdam getrokken, met het kind dat ik bij me droeg. Jouw kind. Ik wou het een kans geven. Ik wou het niet laten opgroeien in een wereld waar reclame het bindmiddel is waarop menselijke relaties drijven, ik wou het niet laten opgroeien in een wereld waar commerciële radio en televisie ons voorschrijven hoe we onze levens moeten inrichten. Ik wou het opvoeden tot een bewust en zelfstandig, kritisch denkend menselijk wezen. En als jij nog maar een beetje ballen onder lekkere 'ludo' had hangen, dan zou jij de kans die je nu krijgt met allebei je handen moeten nemen.

VANDENBORRE Amai wat een vrouw!

DAISY Word verdomme eindelijk eens wakker en leid je eigen leven in plaats van het te laten leiden. Doe iets!

KAREL Maar ...

DAISY Zwijg, zeg ik je, en luister, ik ben nog niet uitgepraat. Het 'Syndroom van Vandenborre' is een kans, geen ziekte. Het is een bewijs dat je geest zich op een bepaald moment verzet tegen een overdosis aan reclameprikkelers. Je lichaam ontwikkelt antispamstoffen en die brengen een heel bewustmakingsproces op gang. Maar dan word je uiteraard gevaarlijk voor de machthebbers, want dan ga je jezelf beginnen te bevragen, dan ga je aan anderen vervelende vragen beginnen te stellen en uiteindelijk ga je misschien niet meer willen meedraaien in het systeem, maar ga je het in tegendeel beginnen te ondergraven. Daarom proberen ze je met spampillen terug onder hun controle te krijgen. Trek je ogen open, Karel! Grijp je kans! Leef!

KAREL *(met open mond)* ...

VANDENBORRE *(vol bewondering)* Daar zou zelfs Fidel Castro nog het een en ander van kunnen leren.

DAISY Waarom zeg je niets? Ik spreek toch geen Spaans.

VANDENBORRE Dat zou zij dan weer van Fidel Castro kunnen leren.

KAREL *(vol bewondering)* Mijn God, wat hou ik van je!

DAISY *(kwaad)* Is dat alles wat je te zeggen hebt?

KAREL *(tot Vandenborre)* Is ze niet prachtig als ze kwaad is?

VANDENBORRE Zij zou beter boeken schrijven.

KAREL Hela, hela, niet overdrijven.

DAISY Tegen wie heb je het eigenlijk?

KAREL Tegen Vandenborre.

DAISY *(gekalmeerd)* Hallucinaties zijn een goed teken. Dat wil zeggen dat je nog niet helemaal verloren bent, dat de bewustmakingsfase zich nog aan het voltrekken is.

KAREL Ik wil dat je bij me terugkomt, Daisy.

DAISY *(verrast)* ... Ah. ...

ILSE *(vanuit de keuken)* Rebecca, de koffie is klaar!

DAISY *(verleidelijk en zelfgenoegzaam glimlachend)* Gered door de bel, zullen we maar zeggen. *(af in EK)*

VANDENBORRE *(zuchtend)* Whaw! Whaw, whaw, whaw, whaw, whaw, whaw, whaw!

KAREL Wat?

VANDENBORRE Whaw, wat een vrouw!

KAREL *(gelukzalig)* Ja, hè. Mijn Daisy. ... Ben jij niet getrouwd, Vandenborre?

VANDENBORRE Geweest. Maar mijn vrouw ging ervandoor met een verkoper van elektrische apparaten.

KAREL Ze had dus goed gekozen.

VANDENBORRE Pardon?

KAREL Flauw grapje, let er maar niet op. Sukkelaar.

VANDENBORRE Ja, ik weet het. ... *(aarzelend)* Mag ik je iets vragen?

KAREL Ga je gang.

VANDENBORRE Ik weet niet goed hoe te beginnen.

KAREL Vooruit.

VANDENBORRE Ik ... euh ... weet wel dat je haar terugwil, maar ... euh ... stel je eens voor dat ... euh ... dat zij jou niet meer terugwil.

KAREL *(zelfzeker)* Ondenkbaar.

VANDENBORRE Ja maar, veronderstel nu eens, als het zo zou zijn, en ik weet wel dat het niet zo is, maar als ze je niet zou terugwillen, ... zou je ...

KAREL Ja?

VANDENBORRE ... zou je dan ... zou je dan misschien ... bij haar een goed woordje voor mij willen doen?

KAREL Voor jou? *(begint te lachen)*

VANDENBORRE *(geïrriteerd)* Voor mij, ja. Dat is toch niet om mee te lachen.

KAREL *(begint nog harder te lachen)* Jij en Daisy, ik zie het al voor me!

SOETKIN *(met Ludo op uit SLK1)* Ha paps! Het gaat precies alweer een heel stuk beter met je.

KAREL *(wijst naar Ludo)* Wie is dat?

SOETKIN Dit is Ludo.

KAREL *(verbijsterd, tot Vandenborre)* Ludo? *(denkt dat dit zijn zoon is)* Ze heeft hem potverdomme Ludo genoemd! Stel je voor, ze heeft hem Ludo genoemd! *(achterdochtig)* Wat deden jij en Ludo in je slaapkamer?

SOETKIN Ik heb kennis gemaakt met Ludo zijn 'jackie'. *(verduidelikend)* We hebben een potje gevrijd.

KAREL *(als aan de grond genageld)* Wat???? Wat hebben jullie?

VANDENBORRE Oeioeioeioeioei.

KAREL Wat, oeioeioeioeioei?

VANDENBORRE *(fluisterend)* Je dochter ... met je zoon!

KAREL Neeeeee!!!! Nee, dat kan niet, dat mag niet!!!! Toch niet met Ludo! Niet met Ludo!!!! Hij is je .... !!!!!!!!!!!!! Aaaaaarggghhhhh!!!!!!!

DAISY *(op uit EK)* Wat is er nu weer aan de hand?

KAREL *(volledig in paniek, tot Daisy)* Ze heeft gevrijd met Ludo!

SOETKIN Wat heeft de werkvrouw daar nu in godsnaam mee te maken?

DAISY En dan? Als ik een paar jaar jonger was geweest, dan had ik misschien ook wel zin gehad om te vrijen met deze *(streelt Ludo)* knappe jongeman.

KAREL Neee!!!

DAISY *(uitdagend)* Er is toch niets mis met hem?

SOETKIN Afblijven, oude taart!

KAREL Is Ludo niet onze ... ?

DAISY *(lachend)* Maar nee, die heet niet Ludo, die heet Jackie.

SOETKIN *(tot Ludo)* Hoe weet zij dat van 'jackie'? *(begint Ludo te slaan)* Wat heb jij met haar gedaan?

LUDO Ik? Niets. Ik begrijp niet waar ze het over heeft.

KAREL *(tot Ludo)* Dus u bent Jackie niet? Wie bent u dan wel?

LUDO *(heftig)* Ik ben Ludo.

DAISY Ik zei je toch dat dit Jackie niet is.

LUDO *(nog heftiger)* Nee, ik ben Ludo.

SOETKIN *(wijst naar Ludo's onderbuik)* Zijn 'willy' heet 'jackie'.

KAREL *(begint weer te flippen)* Wie is Willy nu weer? Waar is die Willy? *(begint woedend het huis te doorzoeken, gooit de deuren van de slaapkamers open)* Ik zal hem eens een lesje leren. Hij moet met zijn poten van mijn dochter afblijven. Kom d'er maar uit, Willy, we weten dat je hier bent!

VANDENBORRE *(lachend en dansend)* Wie weet witte Willy's 'willy' wonen? Witte Willy's 'willy' woont wijd weg!

SOETKIN *(schreeuwt)* Hier is geen Willy!

DAISY Zijn 'ludo' heet 'willy'!

SOETKIN Nee, zijn 'willy' heet 'jackie'!

KAREL In godsnaam, hou op! *(tot Ludo)* Als u Jackie niet bent, en Willy niet, wie bent u dan wel?

LUDO *(schreeuwt)* Ik ben Ludo!

KAREL *(schreeuwt)* Welke Ludo?

LUDO *(schreeuwt)* Ludo Lemmens.

...

KAREL *(kalm)* Ludo Lemmens. *(tot de anderen)* Wie in godsnaam is Ludo Lemmens?

LUDO Ludo Lemmens, inspecteur bij de reclamepolitie.

SOETKIN Wat? Jij bent bij de politie? *(geeft hem een klap)* Schoft! Kinderverkrachter!

DAISY *(trekt bleek weg)* De ... reclamepolitie ...

KAREL Ik wil hier weg. *(gaat naar de deur)*

LUDO *(trekt zijn pistool)* Halt! Niet bewegen!

KAREL *(snikkend, met zijn vuisten op de deur bonkend)* Ik wil naar buiten, ik wil naar buiten!

LUDO Niemand mag naar buiten.

SOETKIN *(begint te krijsen)* Jij vies, vulgair en vettig ventje!

VANDENBORRE Dat heeft ze van haar vader.

DAISY *(begint nu ook te krijsen)* Reactionaire bruu! Kapitalistisch zwijn! Uitbuiters! Fascist! Nazi! Moslimfundamentalist! Poujadist!

ILSE *(op vanuit EK)* Wat is me dat hier? Zijn dat nu woorden voor een poetsvrouw! Schaam je je niet, Rebecca!

De drie vrouwen beginnen nu alle drie nog harder te krijsen, tegen elkaar, tegen Ludo en Karel. 'Wat is er hier aan de hand...', 'Hij heeft me verkracht...', 'Ga terug aan het werk...', 'Reactionaire bourgeoisie!', 'Slet...', 'Pederast...', 'Doe iets...'... Het lijkt wel een kiekenkot.

LUDO *(schreeuwt er bovenuit en zwaait met zijn pistool)* Hou jullie kop, alledrie! *(de vrouwen zwijgen)*

SOETKIN Ik wil naar 'Studentwatch' kijken.

LUDO Hou je kop, stomme trut! (*doet de deur van SLK1 open; bevelend*) Vooruit, naar binnen jullie alle drie! Kakelkiekens.

KAREL Ja, maar ...

ILSE Mag ik weten wat er hier aan de hand is?

DAISY Laat je niet op je kop zitten, Karel! Doe iets, word wakker!

LUDO Naar binnen, heb ik gezegd! (*Ludo sluit de drie vrouwen op in SLK1; zucht*) Vervelende wijven.

KAREL Ik eis een verklaring. Wat is er hier verdomme aan de hand?

LUDO U bent ernstig ziek, mijnheer Schotte. Misschien bent u er zich op dit moment niet van bewust, maar het is wel degelijk zo.

KAREL Onzin.

LUDO Nee, het is geen onzin, geloof u mij maar. En omdat het hier om een zeer besmettelijke aandoening gaat, hebben de autoriteiten besloten, zoals dat trouwens wettelijk voorzien is, om tijdelijk een ‘cordon sanitaire’ rond uw appartement te leggen. Dat wil zeggen dat niemand er nog zonder toestemming naar binnen of naar buiten mag.

KAREL Vooruit, geef me dan die toestemming.

LUDO U begrijpt het niet: u bent de zieke, het slachtoffer. Het spijt me, mijnheer Schotte. (*Karel probeert om via gebarentaal Vandenborre duidelijk te maken dat hij moet proberen om Ludo te ontwapenen*) Vandenborre zal u niet kunnen helpen.

KAREL (*totaal verrast*) Kent u Vandenborre?

LUDO Hij bestaat alleen maar in uw gedachten, mijnheer Schotte.

KAREL Hoe weet jij dat?

LUDO Dat hoort bij onze opleiding. Reclamepolitie, remember?

KAREL Ik begrijp er niets van.

LUDO (*probeert Karel gerust te stellen*) Het is nochtans heel eenvoudig. U bent ziek en wij proberen u te helpen. Door een of ander defect bent u op dit moment niet alleen onaangepast, maar zelfs een gevaar voor de samenleving. Uw ontvankelijkheid voor reclame-impulsen is tijdelijk geblokkeerd. Wij moeten ervoor zorgen dat u geen andere mensen besmet, begrijpt u. Het zou hier anders nogal een mooie boel worden als de mensen zich niets meer van reclame zouden hoeven aan te trekken, of erger nog, als ze er tegen in opstand zouden beginnen te komen. Stel u eens voor: al die TV-zenders, radiostations en tijdschriften die op de fles zouden gaan, warenhuizen met overvolle rekken met producten die niet meer verkocht zouden worden. Onderconsumptie! De totale chaos! Anarchie! Dat kunnen we niet

zomaar laten gebeuren, dat moet u toch begrijpen. *(er wordt gebeld)* Ah, dat zal mijn collega zijn. *(Ludo gaat de deur opendoen)*

VANDENBORRE *(fluistert)* Dit is je kans, Karel! Doe het voor ons Daisy!

KAREL Ons Daisy?

VANDENBORRE *(kleintjes)* Jouw Daisy, natuurlijk.

KAREL Onderkruiper.

VANDENBORRE Vooruit!

Vooraleer Ludo de deur heeft kunnen openen, is Karel hem in de nek gesprongen. Er volgt een kleine worsteling. Karel slaagt erin om Ludo's pistool te bemachtigen.

KAREL Handen omhoog! Niet bewegen! *(Ludo gehoorzaamt. Karel doet de deur open. Op de drempel staat Jackie.)* Jij ook! Handen omhoog! Niet bewegen!

JACKIE *(wil protesteren)* Maar ...

KAREL *(duidelijk nerveus)* Zwijg! Handen omhoog! Niet bewegen! *(Jackie gehoorzaamt)* Zitten gaan!

LUDO Moeten we nu gaan ...

KAREL Zwijgen en zitten! *(Jackie en Ludo gaan zitten)*

LUDO U bent ziek, mijnheer Schotte.

KAREL *(vliegt uit)* Ziek, ik? Nee, ik ben niet ziek, ik ben een schrijver, mijnheer.

JACKIE Dat betekent toch niet dat u niet ziek kunt zijn. Herman Brusselmans is toch ook een schrijver en die is toch ook goed ziek.

VANDENBORRE Dat heb ik hem ook al gezegd.

KAREL Zwijgen, alle drie.

JACKIE Alle drie?

KAREL Zwijgen! *(neemt een paar vellen papier van zijn bureau)* Zou een ziek mens zulke prachtige literatuur kunnen schrijven?

JACKIE Wie zegt dat het prachtig is wat u schrijft? Herman Brusselmans bijvoorbeeld, die ...

KAREL Zwijg en luister! *(begint voor te lezen)* 'De degoutant-dansende dokter ontdeed zich van zijn strakke string zodat de naakte Nikita zich gemakkelijker van lekkere 'ludo' zou kunnen bedienen. Langzaam ...'

JACKIE Daar zou Herman Brusselmans nog iets van kunnen leren.

VANDENBORRE Mijn gedacht.

KAREL Is dit nu de kunst van een ziek mens? Nee toch?

JACKIE Ik denk niet dat wij dezelfde opvattingen over kunst hanteren.

KAREL Zwijg! Wat weet jij nu van literatuur, ventje?

JACKIE Om eerlijk te zijn: weinig. Zelfs van dat fragment heb ik niet veel begrepen, maar dat zal wel aan mij liggen. Wie is die lekkere 'ludo' eigenlijk?

LUDO De 'willy' van het hoofdpersonage heet 'ludo', net zoals de 'willy' van mijnheer Schotte.

JACKIE Oh.

VANDENBORRE De mijne heet 'xavier-maurice-dieudonné'.

LUDO Die van mij heet 'jackie'.

JACKIE De mijne heet 'sjarel'. Ik had hem ook 'jackie' willen noemen, maar ik heet zelf al Jackie.

VANDENBORRE *(stoot Karel aan)* Hij heet Jackie! Hij heet Jackie! Misschien is hij het wel!

Vanaf nu gebeurt alles bliksemsnel en nogal chaotisch. Niets is wat het lijkt te zijn. Verwarring alom, vooral bij de toeschouwers.

KAREL *(vliegt op Jackie af, omhelst hem en begint hem vaderlijk te kussen)* Jackie! Jackie toch! Zoon!

JACKIE *(begint te jammeren en te wenen als een klein, koppig kind)* Jij bent mijn papa niet! Ik haat je, ik haat je!

De deur van SLK1 gaat open. Daisy, Ilse en Soetkin op. Ze zijn gekleed in een boerka en dragen een lege doodskist op hun schouders.

DAISY EN ILSE EN SOETKIN *(scanderen)* In de kist met hem, in de kist met hem, ...

VANDENBORRE Schotte of Vandenborre?

ALLEMAAL *(behalve Karel)* Vandenborre!

VANDENBORRE Schotte of Vandenborre?

ALLEMAAL *(behalve Karel)* Vandenborre!

TWEEDE BEDRIJF

PERSONAGES

- ⊗ Karel Schotte, niet zo succesvol ‘literair’ auteur
- ⊗ Ilse Vandijck, huidige vrouw van Karel, moeilijk mens, iets ouder dan in eerste bedrijf
- ⊗ Daisy Grobben, ex-vrouw van Karel
- ⊗ Soetkin Schotte, dochter van Karel, jong en zelfbewust
- ⊗ Vandenborre, arts
- ⊗ Niki Nuyens, een jonge en knappe vrouw
- ⊗ Ros Nuyens, man van Niki
- ⊗ Kevin Plattel, journalist
- ⊗ Charlie Gevaert, fotograaf

DECOR

We bevinden ons nog steeds in het appartement van Karel, maar anders dan in zijn droom uit het eerste bedrijf is het helemaal geen superluxueuze loft met uitzicht op de Noordzee, maar een doodgewoon appartementje met doodgewone meubelen ergens in een doodgewone, misschien eerder grauwe buurt. De indeling van het appartement is onveranderd gebleven.

TEKST

Ilse in slaapkleed op uit SLK2. Ilse is een nogal bazige vrouw die er hevig gefrustreerd bijloopt omdat Karel er maar niet in slaagt om de Nobelprijs voor literatuur te winnen. Ze start de PC van Karel op en gaat dan terug naar de slaapkamerdeur.

ILSE Allez, vooruit, aan het werk! Het is 8.00u. Ik heb je PC al aangezet. Je kan onmiddellijk beginnen.

KAREL *(lusteloos en ziekjes op uit SLK2)* Ik heb geen zin om te werken.

ILSE Geen zin om te werken? En hoe had mijnheer dan gedacht dat wij ooit de Nobelprijs zouden winnen?

KAREL Ik denk niet dat ik ... dat wij die ooit gaan winnen.

ILSE Oh nee? En waarom niet?

KAREL Hugo Claus heeft hem toch ook nog niet gewonnen.

ILSE Hugo Claus is een prutser. Vooruit!

KAREL *(mokkend)* Ik wil niet.

ILSE Vooruit, heb ik gezegd. Als je niet probeert, zal je hem zeker nooit winnen. Het is nu of nooit. ... *(kankerend)* Waarom ben ik in godsnaam ooit met je getrouwd? Je bent een

luiरिक, je wil niet hogerop, je ploetert liever maar wat rond in de armoede dan voor je vrouw een fatsoenlijk bestaan proberen op te bouwen.

KAREL (*cynisch*) Misschien was je verliefd op me.

ILSE Daar ben ik bang voor, ja.

KAREL Ik heb een nachtmerrie gehad.

ILSE (*ongeïnteresseerd*) Oh ja?

KAREL Ik slaap de laatste tijd zo slecht. Waarom mag ik niet meer bij je liggen?

ILSE Dat heb ik je al gezegd. Als je boek klaar is, dan mag je weer één keer in de maand, enfin, je weet wel ...

KAREL Maar ik heb zo een goesting.

ILSE Steek je goesting maar in je boek. Allez, vooruit, aan het werk!

KAREL (*schreeuwt*) Ik heb er genoeg van! Ik wil die verdomde Nobelprijs niet! Ik wil geen literatuur schrijven! Ik wil broel schrijven, ik wil stationsromannetjes schrijven, over dokters en verpleegsters! Ik wil zoals Herman Brusselmans schrijven, over seks en over zuipen en ...

ILSE (*droogjes*) Stel je niet aan, Karel, en ga aan het werk.

KAREL (*zucht*) Ja, schatje.

ILSE We kunnen dat geld van de Nobelprijs goed gebruiken. We moeten de lening op mijn nieuwe auto nog afbetalen en ik heb mijn vriendin beloofd om in het voorjaar met haar op cruise te gaan.

KAREL Moet dat nu echt, die cruise? Je weet toch dat we het ons niet kunnen permitteren om het geld door patrijspoorten en boegdeuren naar buiten te smijten.

ILSE Heel grappig. Maar als jij nog langer met je duimen blijft zitten draaien, dan kunnen we ons binnenkort helemaal geen deuren meer permitteren.

KAREL Ja, schatje.

ILSE En denk eraan dat straks nog iemand van de krant komt voor dat interview.

KAREL Ja, schatje. (*in zichzelf*) Ook dat nog.

SOETKIN (*op uit SLK1; geeft Karel een kus*) Goeiemorgen, papa.

KAREL (*gelaten*) Dag kindje.

SOETKIN (*streelt hem door het haar*) Het gaat niet goed met je, hè papa?

KAREL Och, dat valt wel mee. Ik slaap alleen wat slecht, de laatste tijd.

SOETKIN (*kordaat*) Ik heb gisteravond een dokter voor je gebeld. Hij komt vanmorgen.

KAREL (*heftig*) Een dokter? Wat moet die hier komen doen?

ILSE (*kordaat*) Je vader heeft geen dokter nodig. Hij heeft er trouwens de tijd niet voor. Hij moet werken.

KAREL (*onderdanig*) Je moeder heeft gelijk, Soetkin.

SOETKIN (*fel*) Ze is mijn moeder niet. (*tot Ilse*) Ik haat je, ik haat je. Ik wil mijn echte moeder.

ILSE (*koud*) Stel je niet aan, liefje. Je moeder heeft je twintig jaar geleden laten zitten. Je zal het met mij moeten doen, of je dat nu leuk vindt of niet. Ik ga me wassen en aankleden. (*af in SLK2*)

SOETKIN (*woedend*) Zij is het. Zij is het die je ziek maakt. Sinds je met haar getrouwd bent, ben je helemaal veranderd. Ik herken je niet meer. Je werkt alleen maar, je lacht nooit meer.

KAREL (*met de nodige zelfspot*) De Nobelprijs verdienen je nu eenmaal niet met achterover te blijven liggen.

SOETKIN De Nobelprijs, de Nobelprijs! De Nobelprijs kan me gestolen worden. Ik wil mijn papa terug, die lieve, altijd lachende, attente man.

KAREL (*idem*) Die is een tijdje met verlof, moet je maar denken.

SOETKIN (*bekijkt haar vader lange tijd*) Heb je er eigenlijk wel eens bij stilgestaan dat je misschien als schrijver gewoon niet goed genoeg bent om voor de Nobelprijs in aanmerking te komen?

KAREL (*vol zelfmedelijden*) Het is altijd goed om weten dat je eigen familie je volledig steunt.

SOETKIN (*woest*) Aaaaargghhhh!!!

KAREL (*beseft dat hij te ver is gegaan*) Het spijt me, Soetkin. Dat had ik niet mogen zeggen. Ik weet dat je het goed bedoelt. ... Kom eens hier. (*Soetkin gaat bij hem zitten*) Ik hou van je, kindje.

SOETKIN Je zou het wel eens wat meer mogen laten blijken.

KAREL (*zucht*) Ik weet het. ... Ik heb vannacht weer verschrikkelijk gedroomd. Je moeder kwam erin voor. En Ilse. En jij.

SOETKIN Vertel op.

KAREL (*glimlachend*) Liever niet. Je zou er niet al te blij mee zijn.

SOETKIN Waarom is ze eigenlijk weggegaan, papa?

KAREL Misschien waren we al te snel op elkaar uitgekeken, zoals dat dan zo mooi heet.

SOETKIN Dat geloof je zelf niet.

KAREL (*glimlachend*) Nee. Ze kon het gebrek aan luxe niet zo goed verdragen. Ze was nogal materialistisch ingesteld. Ze vond dat ik best wat commerciëler mocht gaan schrijven en dat ik de echte literatuur maar beter een tijdje in de koelkast kon stoppen tot we het wat breder zouden hebben.

SOETKIN Maar jij was een idealist, jij wou de wereld redden.

KAREL Zo sterk zou ik het niet willen uitdrukken, maar ik wou me zeker niet voor de kar van de commercie laten spannen, nee. En toen is ze vertrokken, op zoek naar nieuwe en iets ruimere horizonten.

SOETKIN En, heeft ze die gevonden?

KAREL Dat weet ik niet. (*zucht*) Ik heb het je al zo dikwijls verteld, ik heb nooit meer iets van haar gehoord.

SOETKIN Echt niet?

KAREL Echt niet.

SOETKIN Heb je dan nooit spijt gehad?

KAREL Ach, wat is spijt? (*spottend*) En nu mag ik voor Ilse de Nobelprijs bij elkaar schrijven.

SOETKIN (*bits*) Waarom moest je ook met haar trouwen?

KAREL (*kregelig*) Krijgen we dat nu weer? Ik was alleen, ik had behoefte aan een compagnon-de-route, meer nog dan aan een vrouw en zij was er op het juiste moment. Ik begrijp echt niet dat jullie niet met elkaar op kunnen schieten. Je zou wat beter je best moeten doen. Ze meent het niet slecht.

SOETKIN Ik haat dat mens.

KAREL Schei uit, Soetkin, en word volwassen. Ze heeft natuurlijk haar eigenaardigheden, maar hebben we die niet allemaal?

SOETKIN Ze maakt je kapot.

KAREL *(beslist)* Ik wil er niets meer over horen.

SOETKIN Zoals je wil. *(bekijkt hem meewarig)* Ik moet gaan. *(ze geeft Karel een kus)*

KAREL Veel geluk met de auditie.

SOETKIN Tot straks. En beleefd zijn tegen de dokter. *(af)*

KAREL Ach, de dokter, shit. *(kijkt om zich heen en haalt dan stiekem een schriftje uit een bureaulade; Karel heeft zichtbaar plezier en begint glimlachend te lezen)* “De Grote Stethoscoop van Dokter Ros”, een erotisch stationsverhaal door Karel Schotte’. *(in zichzelf)* Waar was ik ook alweer gebleven? Oh ja. ‘Zuster Nikita stapte uit haar toffe Twingo. Ze begreep nog steeds niet waarom de knappe dokter Ros haar bij hem thuis had uitgenodigd.’ *(in zichzelf)* ‘De knappe dokter Ros’, daar zou ik eigenlijk een mooie alliteratie bij moeten verzinnen. *(leest verder)* ‘In verband met het werk kon het bijna niet zijn. Dus? Voor alle zekerheid controleerde ze nog snel even haar adem door haar hand voor haar gezicht te houden, daar dan daadkrachtig in te blazen en de dan uitgeademde lucht heftig op te snuiven om eventuele restjes mercaptanen, look of andere stinkende deeltjes op te sporen. Niets aan de hand tot dusver.’ *(geconcentreerd begint Karel verder te schrijven; plots gaat de bel; Karel stopt het schriftje weg en gaat naar de voordeur)* Wie zou dat al kunnen zijn? *(hij opent de deur en daar staat ...)*

VANDENBORRE Mijnheer Schotte?

KAREL *(verwonderd)* Vandenborre, wat doe jij hier?

VANDENBORRE *(ook verwonderd)* Kennen wij elkaar?

KAREL *(onzeker)* U bent toch Vandenborre?

VANDENBORRE Ik ben dokter Vandenborre, ja.

KAREL U bent dokter?

VANDENBORRE Inderdaad. Uw dochter heeft me gebeld.

KAREL Ach ja. *(met tegenzin)* Kom binnen, dokter.

VANDENBORRE Hoe kent u mijn naam?

KAREL *(beschroomd)* Ik ... euh ... heb ... euh ... over u ... gedroomd.

VANDENBORRE Over mij? Dat is vreemd.

KAREL U bent toch echt, hè? *(knijpt hem in de arm)*

VANDENBORRE Natuurlijk ben ik echt. Droomt u wel eens vaker van vreemde mannen?

KAREL Nee, gelukkig niet.

VANDENBORRE Goed. Bon, dan zullen we maar onmiddellijk met het onderzoek beginnen. Gaat u maar liggen.

KAREL Liggen?

VANDENBORRE Dat is zo de gewoonte in de psychoanalyse.

KAREL (*hysterisch*) Maar ik ben niet gek!

VANDENBORRE (*sussend*) Natuurlijk niet. Niemand beweert dat u gek bent, maar voorkomen is toch beter dan genezen, daar zullen wij het toch met elkaar over eens zijn, nietwaar?

KAREL (*toegevend*) Jaja.

VANDENBORRE Waar wachten we dan nog op? Legt u zich maar eens heerlijk ontspannen op de zetel en vertel me maar alles over uw dromen en over uw ... euh ... verlangens naar vreemde mannen.

KAREL (*vliegt terug recht*) Ik verlang helemaal niet naar vreemde mannen!

VANDENBORRE (*sussend*) Rustig maar. Ontspan u.

KAREL (*gaat terug liggen en barst al jankend uit*) Ik wil de Nobelprijs helemaal niet winnen, ik wil alleen maar schrijven zoals Herman Brusselmans, over seks, over zuipen, over 'willies', over ...

VANDENBORRE Over 'willies'?

KAREL Ja, over 'jackies', over 'ludos', over 'charels', 'xaviers' en 'maurissen', ...

VANDENBORRE Vreemde mannen.

KAREL (*heftig*) Nee, geen vreemde mannen! Ik wil schrijven over dokters en verpleegsters, over ...

VANDENBORRE Heeft u wel regelmatig seks, mijnheer Schotte?

KAREL (*zucht*) Nee, integendeel, haast nooit meer.

VANDENBORRE Dat ziet er niet zo goed uit, beste vriend. Volgens mij bent u ernstig ziek.

KAREL (*bang*) Vertel me de waarheid maar, dokter, ik kan er tegen. Ik lijd aan het 'Syndroom van Vandenborre', is het niet?

VANDENBORRE Het 'Syndroom van Vandenborre'? Een syndroom dat mijn naam draagt? Zoiets bestaat niet, mijnheer Schotte. Hoe komt u daar nu weer bij?

KAREL Laat maar zitten, ik zal het wel gedroomd hebben.

VANDENBORRE U bent ernstig overspannen, mijnheer Schotte. U werkt te hard en doet te weinig aan seks, dunkt me.

KAREL Wat nu?

VANDENBORRE Minder hard werken en meer seks. *(begint een voorschrift te schrijven)*

KAREL U heeft goed praten, dokter. De seks ligt hier niet voor het oprapen. Bent u getrouwd, dokter?

VANDENBORRE Geweest.

KAREL Maar uw vrouw ging er zeker vandoor met een verkoper van elektrische apparaten.

VANDENBORRE *(bekijkt hem vreemd)* Nee, ze is tien jaar geleden gestorven.

KAREL Oei. Dat spijt me.

VANDENBORRE U moet het beslist wat kalmer aan gaan doen, mijnheer Schotte. Vergeet het verleden en de toekomst, zeg ik altijd tegen mijn patiënten. Leef nu. Vergeet 'daar'. Het bestaat niet. We hebben alleen 'hier', dat is alles. Denk steeds als u het woord 'daar' gebruikt of 'hier' niet beter zou zijn. In negen van de tien gevallen is dat zo. 'Hier' is alvast een voorschrift voor een kalmerend middel. Voor de seks zal u zelf moeten zorgen. En of daar ...

KAREL Hier.

VANDENBORRE ... en of 'hier' vreemde 'willies' bij te pas komen zal mij eerlijk gezegd worst wezen. *(gaat naar de deur)* Blijft u maar rustig liggen, ik geraak er wel uit. Volgende week spring ik nog wel eens binnen. Goiedag, mijnheer Schotte. *(af)*

KAREL Sex, sex, sex, meer sex, maar hoe? Die pillendraaier heeft makkelijk praten, die is niet met Ilse getrouwd. *(Er wordt gebeld. Karel gaat naar de deur. Hij denkt dat het de dokter is die iets vergeten is, maar wanneer hij de deur opent staat daar de knappe Niki. Totaal verbouwereerd en bang om het slachtoffer te zijn van een hersenschim doet Karel de deur dicht om ze onmiddellijk daarna weer terug open te doen.)* Ik was net aan u aan het denken, 't is te zeggen, aan iemand zoals u.

NIKI *(steekt haar hand uit)* Niki Nuyens.

KAREL *(mompelt)* De naakte Nikita.

NIKI U zegt?

KAREL Niets, niets. Voor welke krant werkt u ook alweer, mevrouw Nuyens?

NIKI Het is 'juffrouw' Nuyens, maar u mag gerust Niki zeggen. En het is geen krant, maar een literair tijdschrift: 'Van daar tot ginder'.

KAREL Volgens mijn dokter moet dat ‘Van hier tot ginder’ zijn.

NIKI U zegt?

KAREL Niets, niets. *(overdreven vriendelijk)* Maar kom binnen ... Niki ... en ga zitten.

NIKI *(vol bewondering)* Ik ben zo verschrikkelijk blij omdat ik dit interview mag doen, mijnheer Schotte. Ik ben al jaren uw trouwste fan, ik heb al uw boeken tientallen keren gelezen en nog altijd word ik mateloos ontroerd door de overweldigende schoonheid van hun woorden, van hun zinnen, van de sublieme stijl die van uw gehele oeuvre afstraalt.

KAREL *(ongelovig)* U meent het.

NIKI Ik kan zelfs hele hoofdstukken citeren. Sommige zinnen draag ik altijd bij me. Hun ... hun ... hun geurigheid maakt me iedere dag weer opnieuw aan het janken. *(declameert)* ‘Als een hengst liep ik ’s morgens de weiden in, die reeds warm waren midden de slierten mist, ik viel op Liesje Baert aan, haar koeien liepen verder langs de rivier, en waren reeds aan het Moorkens hof, toen wij opstonden, lachend, kletsnat van het bedauwde gras, en gereed om dadelijk opnieuw te beginnen. Sedert ik op de Metsers-hoeve¹ woon, is het voorbij, en het is reeds zo lang geleden, dat ik mij niet meer kan indenken, nog ooit naar een zomer te hebben verlangd, sedert ik hier woon. Het zal wel niet. Omdat ik haar dichtbij wist, zeker, omdat ik mijn hand op haar kon leggen, waar en wanneer ik het wilde, en omdat ik niets anders meer verlangde dan dat ik het kon doen, en het is geweest voor heel mijn leven tot nog toe.’ Prachtig!

KAREL Uit ‘De Metsers’ uit 1995. Ja, mooi hè. Maar dat is nog niets vergeleken met mijn nieuwste roman. Mag ik u iets voorlezen, Niki?

NIKI *(gelukzalig)* Als dat zou kunnen. U zou me geen groter plezier kunnen doen.

KAREL *(neemt zijn schriftje en begint te lezen)* ‘Langzaam schuivend schoof de naar vrouw dorstende dokter naar de nog net niet naakte nimf Nikita ...’ Dit is toch van een nog veel grotere schoonheid, vind je niet? *(Niki knikt hem beaat toe en Karel schuift langzaam op in haar richting; ze kijken elkaar aan terwijl Karel verder leest)* ‘... hij nam haar in zijn bruinbronstige armen, begon haar met trots trillende tengels uit te kleden en zoog zich met moeizaam malende mond geil graaiend aan haar vast ...’ *(Karel en Niki vallen in elkaars armen en beginnen elkaar ‘met malende mond’ ‘hartstochtelijk’ te kussen, zo ‘hartstochtelijk’ dat ze allebei van de zetel op de grond donderen, terwijl net op dat moment Ilse binnen komt; Karel slaagt er nog net in Niki onder de zetel weg te moffelen en een streep lippenstift van zijn gezicht te vegen)*

ILSE Hoeveel ... *(ziet Karel dan pas op de grond liggen)* Wat doe jij daar?

KAREL Hier, zul je bedoelen. Wat ik hier doe? Inspiratie zoeken, schatje. *(Ilse kijkt hem achterdochtig aan)* Grapje. Mijn pen was gevallen.

ILSE *(bits)* Hoeveel zinnen heb je al geschreven?

---

¹ Dit citaat komt uit ‘De Metsiers’ van Hugo Claus

KAREL Eén.

ILSE Eentje maar? Als het maar een goeie is. *(kijkt om zich heen)* Hoorde ik de bel niet?

KAREL Dat was de dokter die Soetkin voor mij geregeld had, maar hij is alweer vertrokken.

ILSE Oh ja? Wat wou hij?

KAREL Mij onderzoeken.

ILSE Wat zei hij?

KAREL Dat ik minder hard moest werken en *(mompelend)* dat ik wat meer aan seks moest doen.

ILSE Ik versta je niet.

KAREL *(iets harder)* Dat ik wat meer aan seks moest doen.

ILSE Geen sprake van! Geen haar op mijn hoofd dat daar aan denkt.

KAREL *(mompelend)* Hij heeft ook niet gezegd dat het per se met jou moest zijn.

ILSE Wat zeg je?

KAREL Niets, niets. *(er wordt gebeld)*

ILSE Dat zal die journalist wel zijn.

KAREL Dat denk ik niet.

ILSE Hoezo, dat denk ik niet?

KAREL Niets, niets. 't Is maar een gevoelen.

ILSE Zou je niet eens opendoen?

KAREL Jaja, natuurlijk. *(hij opent de voordeur en daar staan Kevin en Charlie, de journalist en zijn fotograaf; hun rollen worden vertolkt door de acteurs die in het eerste bedrijf respectievelijk Ken en Jackie speelden)* Wat kan ik voor u doen?

KEVIN Goeiemorgen, mijnheer Schotte. Ik ben Kevin Plattel van de krant 'De Avond' en dit is mijn fotograaf Charlie Gevaert. Wij komen voor het interview.

KAREL *(kijkt verbijsterd naar de zetel en dan terug naar de twee mannen)* Het interview? Dat kan niet.

KEVIN We komen toch niet ongelegen? Of bent u onze afspraak misschien vergeten?

KAREL Neenee, toch niet.

KEVIN U wil natuurlijk onze perskaart zien. *(Kevin en Charlie tonen hun perskaart)*

ILSE Sta daar niet te staan als een zoutpilaar. Laat de heren binnen.

KAREL *(nog steeds in de war)* Kom binnen.

ILSE *(vriendelijk)* Ga zitten.

Karel en Kevin gaan zitten op de zetel waar Niki nog steeds onder ligt. Charlie pakt zijn spullen uit en neemt tijdens het interview enkele foto's. Niki probeert Karel af en toe te 'plagen' door hem over zijn benen te strelen, in zijn kuiten te bijten ...

KEVIN We zullen maar meteen beginnen, mijnheer Schotte, zodat we niet te veel van uw ongetwijfeld kostbare tijd in beslag moeten nemen.

KAREL Een goed idee. Maak er maar een korte pijn van. *(Niki knijpt hem)* Au!

KEVIN Uw man is een grapjas, mevrouw Schotte.

ILSE Dan kent u hem beter dan ik.

KEVIN Gaat u dit jaar de Nobelprijs winnen, mijnheer Schotte?

KAREL Ik ...

ILSE *(onderbreekt hem steeds)* Absoluut. Het is nu of nooit.

KEVIN Hoe kunt u daar zo zeker van zijn?

KAREL Maar ...

ILSE Omdat we hem echt verdienen, natuurlijk.

KEVIN Maar er zijn toch heel wat concurrenten en het is niet omdat iemand hem verdient dat hij hem ook daadwerkelijk krijgt waarmee ik uiteraard niet gezegd wil hebben dat u hem niet zou verdienen, maar Herman Brusselmans bijvoorbeeld ...

KAREL Uiteraard ...

ILSE We gaan ervan uit dat die geleerde dames en heren van het Nobelprijsc comité geen idioten zijn en die kribbelaar die u daar noemt, die kennen wij niet.

KAREL Ilse, mag ik asjeblief zelf antwoorden? Dank je.

ILSE Oeioeioei, wat zijn we weer vlug op onze tenen getrapt vandaag.

KEVIN Wat zou u met het geld van de prijs gaan doen, mijnheer Schotte?

KAREL Ik ...

ILSE Op vakantie gaan, kleren kopen, mezelf eens goed verwennen.

KAREL *(vliegt uit)* Ilse, asjeblief?!

ILSE Sorry, hoor.

KAREL Wat ik zou willen zeggen is ...

KEVIN Goed. Ik denk dat we het interview hier kunnen afsluiten. Bedankt voor uw tijd, mijnheer Schotte. À propos, zou u nog even met Charlie naar buiten willen gaan voor een paar sfeerfoto's? Dan babbel ik nog even met de vrouw achter de kandidaat-Nobelprijswinnaar, als u daar geen bezwaar tegen heeft tenminste.

KAREL Ik ...

KEVIN Nee? Goed. Charlie? *(werkt Karel en Charlie de deur uit)*

KAREL *(zucht)* Goed.

CHARLIE Komt u maar mee, mijnheer Schotte.

KAREL *(gelaten)* Goed. *(Karel en Charlie af)*

KEVIN En nu tussen ons, mevrouw Schotte!

ILSE Dag lekker stuk van me.

KEVIN Dag schattig poezewoefke. *(ze vliegen in elkaars armen en beginnen elkaar 'hartstochtelijk' te kussen)*

ILSE Ik heb je gemist.

KEVIN *(zelfzeker)* Ik weet het.

ILSE We zien elkaar veel te weinig.

KEVIN Laat ons dan maar voor de volle honderd procent genieten van de weinige momenten die we samen hebben.

ILSE Daar ben ik ook volle bak mee bezig. *(kust hem opnieuw)* Hoe lang kennen we elkaar nu al, Kevintje?

KEVIN Al bijna twee maanden en ik heb nog altijd vlinders in de buik. *(dansend)* Citroenvlinders, appelglasvlinders, huismoedertjes, weeskinderen, bastaardsatijnvlinders, vuurvlinders! Heb je je trouwens al eens afgevraagd wat een vlinder voelt als hij verliefd is?

ILSE Zot!

KEVIN Wanneer zien we elkaar weer, mijn koninginnepagetje?

ILSE Karel moet binnenkort een lezing geven. En daarna ... de cruise! Met jou, mijn pijlstaartvlindertje!

KEVIN (*botergeil*) Ik kijk er al naar uit. Ik wil met je discussiëren over het nieuwste boek van Arnon Grunberg.

ILSE En ik heb de laatste van Hafid Bouazza gelezen.

KEVIN (*enthousiast*) Ik ook!

ILSE Ik kan niet meer wachten, Kevin.

KEVIN Waarom ga je niet bij hem weg?

ILSE (*beslist*) Dat heb ik je al verteld. Pas als hij de Nobelprijs heeft gewonnen.

KEVIN Goed. Laten we geen ruzie maken. Maar ik moet nu gaan, schat, anders wordt Charlie achterdochtig.

ILSE En Karel. Ik bel je nog. (*ze kussen elkaar*) Dag Kevintje!

KEVIN Dag, mijn nachtpauwoogje, dag Ilsetje! (*af*)

Ilse neemt de stofzuiger en begint al zingend ('Butterfly, my butterfly ...') de kamer te stofzuigen. Net op het moment dat ze onder de zetel wil beginnen zuigen, stormt Karel naar binnen. Hij kan haar nog net tegenhouden.

KAREL (*in paniek*) Wat ben je aan het doen?

ILSE (*ironisch*) De aardappelen aan het schillen, zie je dat dan niet? (*wil verder doen*)

KAREL Niet doen! (*hij trekt de stekker uit*)

ILSE (*verontwaardigd*) Wat doe je nu?

KAREL Ik ... euh ... ik wil niet dat je stofzuigt. Niet hier, niet nu.

ILSE (*cynisch*) En wie gaat de boel hier dan proper houden, mijnheertje? Een werkvrouw kunnen we ons niet permitteren.

KAREL (*sussend*) Ik wil alleen maar zeggen, zoetje, dat ik liever niet heb dat je nu, op dit ogenblik, hier gaat stofzuigen. Ik ... euh ... voel de inspiratie opborrelen, ik wil me kunnen concentreren, ik moet aan het werk, ik moet de Nobelprijs winnen, toch? Ga jij nu maar eerst onze slaapkamer doen, goed? (*hij manoeuvreert Ilse SLK2 in en doet de deur achter haar dicht*) Oef. (*hij gaat terug naar de zetel*) En nu tussen ons. Kom d'er maar onder

uit, jij. *(Niki komt onder de zetel uit gekropen)* Jij bent geen journaliste. Wie ben je dan wel? Wat doe je hier?

NIKI *(met een smile)* Wie ik ben? Ik ben je toverfee, geloof me maar. En wat ik hier doe? Jou gelukkig maken. *(omhelst hem)*

KAREL *(duwt haar van zich af)* Je bent gek, jij. Je moet hier weg. Je weet niet wat er kan gebeuren als mijn vrouw jou hier ziet.

NIKI Je bent lief als je in paniek bent. *(citeert)* ‘Ik ben gelukkig. Het is beter het luidop te zeggen terwijl je het bent. Anders loopt het weg en herinner je je het niet meer. Nu is mijn stem er nog. Om de herinnering op te houden. Voor later.’²

KAREL *(citeert het vervolg)* ‘Misschien zal je het niet nodig hebben, later?’

NIKI ‘Wat denk je?’

KAREL ‘Het hangt van jou af.’

NIKI ‘Je bent dom, Karel, en kinderlijk. Je bent een gevaarlijke gek, je denkt werkelijk, jij, dat het geluk duurt omdat je het wil, dat het geluk van jou afhangt.’

KAREL ‘Ja.’ Uit ‘De koene minnaar’, één van mijn beste werken, al zeg ik het zelf.

NIKI Oh, Karel! *(ze kust Karel opnieuw, maar nu stribbelt hij niet meer tegen; dan wordt er gebeld)*

KAREL *(opnieuw in paniek)* Weg jij! Vlug! *(hij duwt Niki SLK1 in en doet de deur achter haar dicht; er wordt opnieuw gebeld)*

ILSE *(op uit SLK2)* Er wordt gebeld. Zou jij niet eens open doen?

KAREL Jaja, schat, natuurlijk. *(Karel wist zich het angstzweet van het voorhoofd en opent de voordeur. Daar staat Ros Nuyens. De rol van Ros wordt gespeeld door de acteur die in het eerste bedrijf de rol van Ludo vertolkte.)*

ROS *(bars)* Schotte?

KAREL Ja. *(probeert)* Lemmens?

ROS *(niet-begrijpend)* Lemmens? *(terug bars)* Nee, Nuyens.

KAREL *(in paniek)* Nuyens?

ILSE Wie?

ROS Ros Nuyens.

---

² Dit citaat komt uit ‘De koele minnaar’ van Hugo Claus.

KAREL *(voor zichzelf, in paniek)* Ros Nuyens. Dokter Ros. De naakte Nikita.

ROS Huh? Is mijn vrouw hier?

KAREL *(nog meer in paniek)* Uw vrouw? Ze was toch niet getr... *(beseft net op tijd dat hij zich bijna versproken heeft)* Ik ken uw vrouw niet, helemaal niet zelfs, ik heb Niki nog nooit gezien.

ROS *(argwanend)* Niki?

KAREL Uw vrouw, Niki.

ROS Hoe weet u dat ze Niki heet?

KAREL *(beseft zijn fatale vergissing)* Maar dat, dat, dat ... dat heeft u zelf gezegd.

ROS Dat heb ik niet gezegd.

KAREL Toch, toch, dat heeft u wel gezegd. U zei: 'Is mijn vrouw Niki hier?'

ROS Is dat zo?

KAREL Ja, dat is zo.

ROS *(woedend)* Jij smeerlap! *(wil op Karel af)* Waar is ze?

KAREL *(weert hem af)* Neenee, u begrijpt me verkeerd. Toen ik zei 'Dat is zo', was dat een antwoord op uw vraag 'Is dat zo?' en ik dacht dat u met die vraag bedoelde of het inderdaad zo was dat u gezegd had 'Is mijn vrouw Niki hier?' zoals ik gezegd had dat u gezegd had in plaats van 'Is mijn vrouw hier?' zoals u dacht dat u gezegd had.

ROS Ik begrijp er geen snars van. Is ze nu hier of is ze nu niet hier?

KAREL *(beslist)* Nee, ze is niet hier.

ILSE Wij kennen uw vrouw helemaal niet. Wat zou ze hier trouwens wel moeten komen doen?

ROS Hem opzoeken.

KAREL Mij opzoeken? Maar ik ken haar niet, heb ik u toch gezegd. Waarom zou ze mij komen opzoeken?

ROS Omdat ... omdat ze u wel ziet zitten.

KAREL *(quasi-ongelovig)* Mij? Allez, ga weg!

ROS Ik heb daar ook moeite mee, hoor, *(bekijkt Karel eens grondig)* zeker nu ik u hier zo zie staan. Wat ze in u ziet gaat mijn klein verstand te boven.

ILSE Dat zou ik ook wel eens willen weten.

KAREL Jullie zijn bedankt, allebei.

ILSE Waarom zou ze juist vandaag naar hier komen?

ROS *(met tegenzin)* We hebben vanmorgen ruzie gehad, ik en Niki.

KAREL Niki en ik.

ROS *(kwaad)* Wat??? U ook al? En u zei dat u haar niet kende. *(gaat weer op Karel af)*

KAREL *(snel)* Ik ken haar ook niet, maar u zei ‘ik en Niki’ terwijl het eigenlijk ‘Niki en ik’ moet zijn. *(voorzichtig)* De ezel staat altijd vanachter.

ROS Ja, lach mij maar uit. Ik ben maar tot mijn veertiende naar school geweest.

KAREL Dat zie ik, ik bedoel, dat is spijtig. ... U had ruzie gehad?

ROS Ja, en toen zei ze dat ze naar u zou gaan, want dat u haar wel zou begrijpen. *(wordt weer kwaad)* Ze is verliefd op u. Ze heeft al uw boeken. Ze kent alle smerige zinnen uit haar hoofd. Als u haar aan durft te raken, dan vermoord ik u!

ILSE En ik ook. En haar erbij.

ROS Dat is niet nodig.

ILSE Je bent verwittigd.

KAREL Ja, schat, dubbel en dik.

ILSE Als wij uw vrouw tegenkomen, mijnheer Nuyens, dan sturen wij haar onmiddellijk naar huis. Goed?

KAREL Onmiddellijk.

ROS Goed. *(gaat naar buiten maar draait zich dan weer even om)* Maar als u ook maar één vinger naar haar uitsteekt, dan ...

KAREL *(werkt Ros de deur uit)* Ik heb het begrepen.

ILSE Je ziet zo bleek.

KAREL Ik? Dat zal wel van de spanning zijn.

ILSE Je kent haar toch niet, hè?

KAREL Natuurlijk niet.

ILSE En het is beter voor je gezondheid als je haar ook niet leert kennen, begrepen?

KAREL *(onderdanig)* Ja, schat.

ILSE En nu ga ik de kamer van Soetkin poetsen.

KAREL *(springt voor haar in)* Nee!

ILSE Wat, nee? Wat is dat vandaag toch met jou?

Ilse duwt Karel opzij, gaat SLK1 binnen en trekt de deur achter haar dicht. Karel wacht in volle paniek op de uitbarsting die moet volgen als Ilse Niki ontdekt, maar er gebeurt niets. Karel gaat nu op zijn knieën voor de deur van SLK1 zitten en probeert door het sleutelgat naar binnen te loeren. Dan komt Niki uit SLK2. Ze ziet Karel op zijn knieën zitten, glimlacht even en springt dan plots op Karels rug.

NIKI Ju, paardje, ju!

KAREL *(schrikt, wil rechtstaan en zich tegelijkertijd omdraaien en valt dan samen met Niki op de grond)* Wat doe jij hier? Hoe kom je hier? Je moet hier weg!

NIKI Rustig, Karelkje. Ik ben gewoon door het raam gekropen en over het balkon naar het volgende raam gewandeld.

KAREL Heeft mijn vrouw je gezien?

NIKI *(spottend)* Nee, ik ben onderweg niemand tegengekomen. En wat je vrouw betreft, over haar zouden we het eens moeten hebben.

KAREL Niet nu, Niki. Je man is hier geweest.

NIKI *(blij)* Ros?

KAREL Hij wist dat je naar hier zou komen.

NIKI Wat heeft de schat gezegd?

KAREL De schat? De schat heeft me gezegd dat hij me vermoordt als ik je durf aan te raken.

NIKI Ach, dat zou hij nooit doen.

KAREL Maar wat veel erger is: mijn vrouw vermoordt ons allebei. En die zal het zeker doen.

NIKI Het schijnheilig kreng!

KAREL Wat bedoel je?

Aan de voordeur klinkt nu de opgewonden stem van Soetkin.

SOETKIN Papa! Papa!

KAREL Shit, daar is Soetkin. Je moet hier weg. Vlug, naar binnen. *(duwt haar terug SLK2 in)* En je blijft binnen tot ik je kom halen, begrepen? Of anders ...

NIKI *(komt nog even piepen)* Of anders wat? *(geeft hem nog snel een kus)*

KAREL Weg! *(duwt haar naar binnen en trekt de deur dicht)*

SOETKIN *(komt op dat moment door de voordeur naar binnen)* Papa, papa! Ik heb de rol! *(vliegt Karel om de hals)*

KAREL Maar dat is geweldig, kindje! *(overdreven)* Soetkin Schotte, de nieuwe ster van 'Studentwatch'! Ga je je eigen naam aanhouden of ga je een artiestennaam gebruiken?

SOETKIN Hè paps, plaag me nu niet. Het is maar een klein rolletje in een paar afleveringen, maar mevrouw Grobben zegt dat er later misschien wel iets meer in zit.

KAREL *(argwanend)* Mevrouw Grobben?

SOETKIN *(ratelt uitbundig aan één stuk door)* Ja zij is de directrice van het productiehuis dat 'Studentwatch' maakt ze heeft de audities zelf geleid en ze heeft gezegd dat ik een natuurtalent ben en ze is zelfs met me meegekomen om met jou te babbelen oh daar is ze al *(Daisy is in de deuropening verschenen)* papa dit is mevrouw Grobben mevrouw Grobben dit is mijn papa oh paps je weet niet wat dit voor me betekent waar is Ilse ik moet haar het goede nieuws vertellen ...

KAREL *(glimlachend)* Ze ruimt je slaapkamer op. *(Ilse taterend af in SLK1; Karel en Daisy kijken elkaar aan)*

DAISY Proficiat, mijnheer Schotte, uw dochter heeft talent.

KAREL Van wie zou ze dat hebben?

DAISY *(glimlachend)* Ik heb het mijne nog.

KAREL Je ziet er fantastisch uit.

DAISY Bedankt. Zo voel ik me ook. *(bekijkt Karel onderzoekend)* Maar dat kan van jou niet gezegd worden.

KAREL Nee, ik weet het. Maar jij bent nog altijd een stuk.

DAISY *(glimlachend)* Een stuk ouder zeker.

KAREL En zo zelfzeker. Je hebt blijkbaar goed geboerd.

DAISY Dat mag je wel zeggen. Ik heb mijn eigen productiehuis. We maken onder andere de successoap 'Studentwatch'.

KAREL Weet Soetkin wie je bent?

DAISY Nee, natuurlijk niet.

KAREL Ga je het haar vertellen?

DAISY Niet als jij dat niet wil. Ik zag haar naam toevallig op de auditielijst staan en toen wou ik haar natuurlijk wel eens aan het werk zien.

KAREL Het is een schat van een meid.

DAISY Je hebt goed werk geleverd.

KAREL (*wrang*) Ondanks het feit dat ik er alleen voor stond.

DAISY Ben je altijd alleen gebleven?

KAREL Een paar jaar geleden ben ik hertrouwd. Met Ilse. Maar het botert niet zo goed tussen ons. Ze is ... euh ... nogal dominant. Ze wil dat ik ... euh ... de Nobelprijs win.

DAISY (*begint te lachen*) De Nobelprijs? Jij? Dat meen je niet. Daar ben je toch niet goed genoeg voor, weet je dat nu nog altijd niet. Jij bent geen kunstenaar, Karel Schotte. Jij bent een amateur die heel goed zijn brood zou kunnen verdienen met stationsromannetjes, reclameteksten, flutfeuilletonnetjes en dat soort commerciële broel. (*zucht*) Hoe dikwijls heb ik je dat toen niet gezegd. (*heftig*) Daarom ben ik twintig jaar geleden bij je weggegaan, idioot. Ik wou jouw geïdealiseerde armoede niet.

KAREL (*zucht*) Weet je, ik begin er langzamerhand zelf ook achter te komen dat je toen wel eens gelijk zou kunnen gehad hebben.

DAISY Eindelijk. Het verstand komt dus toch met de jaren.

KAREL (*neemt zijn schriftje; samenzweerderig fluisterend*) Ik ben stiekem al aan iets onnozels begonnen, maar Ilse mag dat natuurlijk niet weten. 'De Grote Stethoscoop van Dokter Ros'.

DAISY Lees eens iets voor.

KAREL Ach, het stelt nog niet veel voor.

DAISY Toe, Karel! Please?

KAREL (*leest*) 'Dokter Ros zag heftig hijgend hoe de nooddriftige Nikita zich al stretchend uitstrekte in het brede bed waar al veel te lang geen valabele voluptueuze vrouw meer in geslapen had.'

DAISY (*enthousiast*) Maar dat is het, Karel! Eindelijk! Dát is wat de mensen willen lezen. Dát begrijpen ze tenminste.

KAREL *(twijfelend)* Denk je dat?

DAISY Maar natuurlijk. Dat heb ik je toch al honderdduizend keer gezegd.

KAREL *(laat zich meeslepen)* Ik zie de recensies al voor me: ‘Brusselmans passé na nieuw werk van succesauteur Schotte!’

DAISY Kom eens hier. *(geeft Karel een kus)* Ik heb in mijn leven heel wat mannen gehad ...

KAREL Uiteraard.

DAISY ... meestal mannen zonder gezicht. Ze kwamen en verdwenen weer, *(teder)* maar jou ben ik nooit vergeten.

KAREL *(verliefd)* Ik jou ook niet. Jij was de eerste en je bent altijd de enige geweest. *(ze kussen elkaar ‘hartstochtelijk’)*

SOETKIN *(op uit SLK1; Karel en Daisy kunnen elkaar net op tijd loslaten)* Papa, wie was die vrouw eigenlijk?

KAREL *(verbleekt)* Welke vrouw?

SOETKIN Die vrouw die op het balkon stond toen wij hier aankwamen?

KAREL *(in paniek)* Dat ... dat is ... dat is de werkvrouw.

SOETKIN Sinds wanneer hebben wij een werkvrouw?

KAREL Sinds vandaag. *(snel)* Maar Ilse mag dat nog niet weten. Het moet een verrassing blijven. Het is een cadeautje voor haar verjaardag.

SOETKIN *(droogjes)* Ilse verjaart pas over vijf weken.

KAREL *(krijgt het benauwd)* En?

SOETKIN Ga je haar zo lang op het balkon laten staan?

KAREL Natuurlijk niet, doe niet zo idioot. Ik ga het Ilse straks vertellen.

SOETKIN Kunnen wij ons eigenlijk wel een werkvrouw permitteren?

KAREL Ik zal nog wat harder werken.

SOETKIN *(cynisch)* Arme papa. Waar is ze nu?

KAREL In onze slaapkamer.

SOETKIN Hoe heet ze?

KAREL Euh ... Rebecca Muller. Ze is geen Duitse.

SOETKIN *(bekijkt hem onderzoekend)* Je doet zo vreemd.

ILSE *(op uit SLK1)* Aha, u bent zeker mevrouw Grobben?

DAISY Aangenaam.

ILSE Als u mocht denken, dat zal zeker de werkvrouw zijn, wel, dan heeft u het mis. Ik ben de werkvrouw niet, maar ik word hier wel zo behandeld. *(tot Karel)* Haar kamer zag er weer uit als een varkenskot.

KAREL Daar gaan we weer.

ILSE Dat kind zou er zelfs in slagen ...

SOETKIN EN KAREL ... om het sjiekste hotel binnen de kortste keren om te bouwen tot de wei van Werchter na vier dagen festival.

ILSE Van wie zou ze die liefde voor rotzooi gekregen hebben? Van jou alleszins niet. Jij bent nogal een 'Pietje Precies'.

DAISY *(terzijde)* Een 'Ludo Precies' zou hier beter op zijn plaats zijn.

KAREL *(tot Daisy)* Zal 't gaan, ja?

ILSE Ze heeft het zonder enige twijfel van haar moeder.

KAREL *(sussend)* Maar nee.

ILSE Je hebt zelf gezegd dat ze een vieze vuile slons was.

KAREL Ik heb precies het gevoel dat ik deze conversatie nog al eens gevoerd heb.

SOETKIN *(roept; tot Ilse)* Mens, doe nu toch eens voor één keer niet zo moeilijk. We hebben sinds vandaag een werkvrouw.

KAREL Oh jee.

ILSE Oh ja?

DAISY Ze heet Rebecca Muller en ze is geen Duitse.

KAREL *(al half verlagen)* Het is een cadeautje voor je verjaardag.

ILSE En dat moet ik geloven? Je weet niet eens wanneer ik verjaar.

DAISY Dat is juist. Soetkin heeft het hem moeten zeggen.

ILSE *(voelt nattigheid)* Waar is ze?

KAREL *(helemaal verslagen)* In onze slaapkamer.

ILSE *(trekt de deur van SLK2 open)* Kom d'er maar uit, jij! *(tot Karel)* Zij is het, hè? ... *(Karel reageert niet)* ... Geef antwoord! *(Niki op uit SLK2)*

KAREL *(mompelt)* Ja, zij is het.

ILSE Ik versta je niet.

KAREL *(harder)* Zij is het.

SOETKIN *(verbaasd)* Wie is wat?

ILSE Zou je het haar niet eens uitleggen, schone mijnheer? Zou je je dochter niet eens vertellen dat je een affaire hebt met een getrouwde vrouw?

SOETKIN *(begint te lachen)* Wat?

KAREL *(slapjes)* We hebben geen affaire.

SOETKIN Wie is dat, papa? Is dat Rebecca Muller?

ILSE Dat is Niki Nuyens, de vrouw van Ros Nuyens. Hij is me komen waarschuwen, maar ik wou hem niet geloven. Ik geloofde je vader. *(tot Karel)* Smeerlap! *(geeft hem een klap in het gezicht)*

DAISY *(citeert)* 'Jij was de eerste en je bent altijd de enige geweest.' Smeerlap! *(geeft hem een klap in het gezicht; Karel zit er verslagen bij)*

SOETKIN *(tot Daisy)* Hoe durft u mijn vader te slaan! Trut! *(geeft haar een klap)*

ILSE *(tot Daisy)* Ja, waar bemoeit u zich eigenlijk mee? Wie bent u eigenlijk? *(tot Karel)* Is zij ook één van je sletjes? Hoeveel heb jij er eigenlijk wel? Jij vieze vreemdganger! *(geeft hem opnieuw een klap)*

SOETKIN *(tot Ilse)* Schreeuw niet zo tegen papa! Trut! *(geeft haar een klap)*

NIKI *(tot Ilse)* Ja, u moet niet teveel zeggen. U lag hier met die journalist te hengsten.

KAREL Wat?

NIKI Toen jij met die fotograaf naar buiten was, waren zij en die Kevin, *(sarcastisch)* 'haar pijlstaartvlindertje', elkaar stevig aan het bepotelen en dat was duidelijk niet de eerste keer.

SOETKIN Wablief? Trut! *(geeft Ilse opnieuw een klap)*

ILSE Dat is nu al de tweede keer dat je me slaat, mormel! *(geeft Soetkin een klap; Ros stormt naar binnen langs de voordeur)*

NIKI En ze heeft groot gelijk, ‘koninginnepagetje’!

ILSE Jij moet je mond houden, slet! *(geeft Niki een klap)*

ROS En jij moet met je tengels van mijn vrouw afblijven, trut! *(geeft Ilse een klap; tot Karel)* En wij zijn ook nog lang niet klaar met elkaar, smeerlap! *(geeft Karel een klap; tot Niki)* En jij gaat mee naar huis, slet! *(geeft haar een klap)* Ik had je wel op het balkon zien staan.

DAISY *(tot Ros)* Hoe durf je een weerloze vrouw te slaan, jij misselijkmakend mannetje! *(geeft hem een klap)*

ROS *(heft zijn hand om haar te slaan)* Je hebt geluk dat ik goed gezind ben, trut! *(sleurt Niki mee af)*

KAREL *(uitbarstend)* Hou op, hou op, hou op, HOUUUU OOOOOOOOOPPP!!!!!!!!!!

DOEK

DERDE BEDRIJF

PERSONAGES

- ⊗ Karel Schotte, de nieuwe voorzitter van de plaatselijke Rotary-Lions
- ⊗ Ilse Vandijck, de werkvrouw van de familie Schotte, een stuk ouder dan Karel en Daisy
- ⊗ Daisy Grobben, echtgenote van Karel
- ⊗ Soetkin Schotte, dochter van Karel en Daisy
- ⊗ Vader Schotte, vader van Karel
- ⊗ Ken Plattel, vriend van Soetkin
- ⊗ Ludo Vandenborre, waanbeeld
- ⊗ Jackie Vandenborre, waanbeeld
- ⊗ Niki Nuyens, vriendinnetje van Vader Schotte
- ⊗ x-aantal kinderen

DECOR

Het decor van het derde bedrijf is identiek aan dat van het tweede.

TEKST

KAREL *(ligt op de zetel te dromen; schreeuwt, zoals op het einde van het tweede bedrijf)* Hou op, hou op, hou op, HOUUUU OOOOOOOOOPPP!!!!!!!!!!

DAISY *(op uit SLK2; ze gaat naar Karel en streelt hem teder over het hoofd)* Rustig maar, ik ben het.

KAREL *(schrikt wakker en kijkt verdwaasd rond)* Daisy, godzijdank, jij bent het! Gelukkig. Ik heb een verschrikkelijke nachtmerrie gehad. Oh, God! *(gooit er alles uit)* Ik droomde dat ik rijk was en een succesauteur maar toen werd ik ziek en en en volgens dokter Mattel had ik het 'Syndroom van Vandenborre' en en en ik had een relatie met Ilse en en en ik ...

DAISY *(onderbreekt hem en begint te lachen)* Met Ilse? Jij met Ilse? Dat had ik willen zien. Dat moet dan wel een hele manege vol nachtmerries zijn geweest.

KAREL ... ja en toen kwam jij opdagen uit Amsterdam met een zekere Willy geloof ik en toen ging ik dood en jullie legden mij in een kist maar toen werd ik gelukkig wakker 't is te zeggen ik dacht dat ik wakker werd maar het werd alleen nog maar erger want toen was ik ook nog getrouwd met Ilse en ik moest van haar de Nobelprijs winnen en toen begon iedereen me te slaan en ... *(begint te snikken)* ... het was afschuwelijk!

DAISY Arme schat. *(streelt hem teder)*

KAREL Je weet niet hoe blij ik ben dat ik je zie.

DAISY Heb je nog lang zitten werken?

KAREL *(iets rustiger nu)* Ik weet het niet. Ik moet in slaap gevallen zijn.

DAISY Is je speech nu eindelijk klaar?

KAREL Nog niet helemaal.

DAISY Laat eens kijken. *(neemt een blad papier dat voor Karel op de grond ligt)*

KAREL Nee!

DAISY *(leest)* ‘Beste mensen, ...’. ... Is dat alles? ... ‘Beste mensen, ...’?

KAREL Het wil voorlopig niet zo goed lukken.

DAISY Het wil voorlopig niet zo goed lukken? ... Twee woorden! Twee! ‘Beste mensen, ...’. En daar heb je de hele nacht aan gewerkt?

KAREL *(zucht)* Ik weet het.

DAISY Waarom heb je ook niet naar mij geluisterd?

KAREL *(geprikkel)* Krijgen we dat nu weer?

DAISY Als je je vader had gevraagd om die speech te schrijven, dan was hij al lang klaar geweest.

KAREL Ik ben gekozen tot voorzitter van de Rotary-Lions, Daisy, niet mijn vader. Ik moet die speech zelf schrijven.

DAISY Maar je vader heeft ervaring in dat soort dingen. Hij heeft toch een boek geschreven.

KAREL *(schamper)* Ja, en wat voor een. Als hij er zelf geen 500 exemplaren van had opgekocht om uit te delen aan familie en vrienden, was hij er nooit geen 510 kwijtgeraakt. ‘De Grote Stethoscoop van Dokter Ros’. Zoiets kan je toch moeilijk een boek noemen.

DAISY En een speech van twee woorden kan je toch moeilijk een speech noemen. Die ‘beste mensen’ van de Rotary-Lions zullen nogal lachen met hun nieuwe voorzitter.

KAREL *(zucht)* Ik weet het niet. Ik hou zo niet van zijn stijl.

DAISY Maar hij is er wel een BV mee geworden en hij heeft er wel een hoofdrol in de VTM-reality-soap ‘Seniorenwatch’ aan overgehouden.

De voordeur gaat open en Ilse komt binnen. Zij is de niet zo knappe, oudere, schuchtere en op het eerste gezicht niet al te slimme werkvrouw van de familie Schotte.

ILSE *(bedeesd)* Goeiemorgen mijnheer Schotte, goeiemorgen mevrouw Schotte.

DAISY Goeiemorgen Ilse.

KAREL (*antwoordt niet want is al weer druk bezig met zijn speech*) ‘Beste mensen, ik ...’, nee, ‘Beste mensen, goeiemorgen, ...’ ...

DAISY (*tot Ilse*) Ga maar vlug aan het werk, Ilse, want Soetkin komt straks terug van Werchter en haar kamer moet nog helemaal gedaan worden.

ILSE Goed, mevrouw Schotte, ik zal er onmiddellijk aan beginnen, mevrouw Schotte. (*af in EK om poetsmateriaal te halen*)

KAREL ‘Beste mensen, ik wens u een goeiemorgen, beste mensen, ...’. (*gooit pen en papier wanhopig neer*) Ik vrees dat ik nooit een groot schrijver zal worden.

DAISY So what? Herman Brusselmans zal ook nooit een groot schrijver worden. Slik jij je trots nu maar even in en vraag zo dadelijk je vader maar om hulp.

KAREL (*zucht*) Ik vrees dat er niets anders op zal zitten.

ILSE (*met poetsgerief op uit EK*) Ik ga nu onmiddellijk de slaapkamer van juffrouw Soetkin doen, mevrouw Schotte.

DAISY Dat is heel flink van je, Ilse.

KAREL Poets maar goed, Ilse.

ILSE Ik doe mijn best, mevrouw, mijnheer. (*af in SLK1*)

DAISY (*plagend*) Was je toch niet liever met haar getrouwd?

KAREL Toch maar niet. (*begint haar te knuffelen*) Schattebout, heb ik je vandaag al gezegd dat ik van je hou?

DAISY (*glimlacht*) Nee, vandaag nog niet.

KAREL Ik hou van je, Daisy.

Karel en Daisy omhelzen elkaar ‘hartstochtelijk’. Dan gaat de voordeur open. Vader Schotte (=de acteur die in het eerste en het tweede bedrijf de rol van Vandenborre speelde) op met Niki. Ze hebben een fles champagne en glazen bij en hebben er precies al een klein beetje te diep ingekeken.

DAISY Wie we daar hebben, onze Bekende Vlaming.

VADER SCHOTTE Bekende Vlaming? Zeg maar gerust Bekende Europeaan. ‘Seniorenwatch’ is verkocht aan Nederland, Frankrijk, Italië én Duitsland.

DAISY Toch niet aan Duitsland?

VADER SCHOTTE Yep. Zelfs aan Duitsland. De serie gaat daar ‘Der alte Muller und seine viele Freundinnen’ heten.

KAREL En ... euh ... wie is jouw ‘Freundin’, pa? Ik heb de indruk dat ik haar al eerder gezien heb. Zou je haar niet eens voorstellen?

VADER SCHOTTE Maar natuurlijk. Karel, Daisy, mag ik jullie voorstellen aan Niki, mijn ultieme vlam? (*verliefd*) We hebben elkaar op de set van ‘Seniorenwatch’ leren kennen. Niki gaat de rol van Rebecca spelen, de nieuwe verpleegster van het rusthuis waar alle senioren, zowel mannen als vrouwen, verliefd op worden. Maar wat nog belangrijker is: Niki en ik gaan trouwen!

KAREL Wat?

VADER SCHOTTE Je hebt me goed gehoord. Niki en ik gaan trouwen.

DAISY Dag Niki. Welkom in de familie.

NIKI (*giechelend*) Dag stiefzoon, dag stiefschoondochter.

KAREL (*neemt zijn vader apart*) Ben je niet goed wijs, pa? Trouwen, met dat kind? Ze is misschien 40 jaar jonger dan jou.

VADER SCHOTTE En dan?

KAREL Wat moet ik in godsnaam met een stiefmoeder die mijn dochter had kunnen zijn?

VADER SCHOTTE Jij moet daar helemaal niks mee, Karel. (*met een knipoog*) Ik zal daar zelf wel mijn handen vol mee hebben.

KAREL Ze is natuurlijk alleen op je geld uit.

VADER SCHOTTE Maak je maar niet ongerust, jongen. Ze heeft meer geld dan mij. Ze is een bijna-bekende soapactrice, ze heeft zelfs al in ‘de boekskes’ gestaan. (*ook tot Daisy*) À propos, Niki heeft me overgehaald om aan een nieuw boek te beginnen. Het gaat waarschijnlijk ‘De lelijke kotsende oude vrouw’ heten.

KAREL (*een beetje jaloers*) Allez, veel geluk ermee.

DAISY Pa, kan jij Karel niet een handje helpen? Hij is verkozen tot voorzitter van de Rotary-Lions en hij moet morgen op het jaarlijkse diner uiteraard een speech afsteken, maar met het schrijven van die speech (*ironisch*) ‘wil het voorlopig niet zo goed lukken’. Het enige dat ...

KAREL (*vlug*) Het is al goed, Daisy.

VADER SCHOTTE Een speech schrijven? Fluitje van een cent, jongen. Eens kijken. ‘Lieve Lions, ...’

DAISY (tot Karel) Toch wel jammer dat jij niet het talent van je vader gekregen hebt.

KAREL (sarcastisch) Bijzonder jammer, ja.

VADER SCHOTTE Dat vind ik helemaal niet jammer. Nu heb ik het mijne tenminste nog.

DAISY (in de deuropening van SLK1) Ilse, zou jij asjeblief een tas koffie willen gaan zetten. We hebben bezoek.

ILSE (op uit SLK1) Natuurlijk, mevrouw. (af in EK)

VADER SCHOTTE ‘Lekkere Lions’ zou natuurlijk ook kunnen. Help me eens, Niki.

NIKI ‘Rasechte Rotariërs, een geweldig goede avond gewenst!’

KAREL (tot Daisy) Zijn ‘ultieme vlam’ is blijkbaar ook niet van enig schrijftalent gespeend gebleven.

DAISY (droogjes) Het klinkt toch alleszins al heel wat vlotter dan ‘Beste mensen, puntje puntje puntje’. (Ilse op uit EK)

KAREL Goed. ‘Lieve Lions en Rasechte Rotariërs, een geweldig goede avond gewenst’, dus. Ik vraag me alleen maar af of dat nu echt moet, al die alliteraties.

VADER SCHOTTE Een stijlfiguur op tijd en stond is het handelsmerk van de goede literator.

KAREL Je zegt het, pa, ‘op tijd en stond’.

ILSE Neem me niet kwalijk, mijnheer Schotte, ik wil me helemaal nergens mee bemoeien, maar als u nu eens zou beginnen met ‘Dames, Mijne Heren, een bijzonder gemeend welkom!’.

KAREL (stomverbaasd) Ilse, waar heb jij leren schrijven?

ILSE Op school, mijnheer Schotte.

KAREL Dat bedoel ik niet, Ilse.

ILSE Oh, excuseer me, mijnheer Schotte. Ik ben voorzitter van de ‘Vereniging van Vlaamse Kuisvrouwen’ en daarom moet ik regelmatig ergens in Vlaanderen een speechke afsteken.

DAISY Dat wisten wij helemaal niet.

ILSE U heeft het me ook nooit gevraagd.

KAREL (vol bewondering) Schrijf jij al je speeches zelf, Ilse?

ILSE Ik doe niets liever, mijnheer Schotte.

KAREL Wel, wel, wel. Knap hoor. Zeg, euh, Ilse, ... zou jij mijn vader en zijn ‘ultieme vlam’ misschien een handje willen toesteken bij het schrijven van mijn speech voor de Rotary-Lions? Drie weten meer dan twee, niet waar? Kwestie van het niveau een beetje op te krikken.

ILSE *(glundert)* Met alle plezier, mijnheer Schotte.

De voordeur gaat open en Soetkin komt binnen, hand in hand met haar nieuwe vriendje Ken.

SOETKIN *(uitgelaten)* Hier ben ik weer! Dag paps, dag mams. Hé, dag opa, dat is lang geleden. Hoe is het met ‘Seniorenwatch’?

VADER SCHOTTE Prima, Soetkin. Geef me maar vlug een kus. En, hoe was het op Werchter?

SOETKIN Fantastisch! Ik heb er iemand leren kennen.

DAISY Dat zie ik.

SOETKIN Mag ik jullie voorstellen aan Ken Plattel? Ken, dit is mijn papa en dit is mijn mama en dit is mijn opa, één van de sterren uit ‘Seniorenwatch’.

KEN Aangenaam. Fijn om kennis met u te maken.

KAREL Een verrassing meer of minder kan de zaak nu ook niet meer maken.

SOETKIN Wat bedoel je, papa?

KAREL Je grootvader heeft ook iemand leren kennen. *(sarcastisch)* Soetkin, mag ik je voorstellen aan je stiefgrootmoeder Niki, de ‘ultieme vlam’ van je grootvader. Stiefmoeder, dat is je stiefkleindochter Soetkin.

DAISY En nu we elkaar toch aan het voorstellen zijn. Ken, dat is je stiefschoongrootmoeder Niki. Stiefschoonmoeder, dat is je stiefschoonkleinzoon Ken.

KAREL Kunnen we nu asjeblief ophouden met die komedie?

NIKI *(giechelt)* Sorry, stiefzoon.

KAREL Werk jij nu maar met Ilse en vader verder aan die speech.

VADER SCHOTTE Je ‘stiefmoeder’ bedoelt het niet slecht, Karel.

KAREL Begin jij nu ook al, pa?

DAISY Maak je toch niet zo druk, Karel, ze zijn een beetje tipsy, dat is alles. Zou jij je beter niet wat met je toekomstige schoonzoon onderhouden?

KAREL Goed. Het spijt me. Ik ben alleen maar een beetje gespannen vanwege die toespraak morgen. (*geforceerd*) Vertel eens, jongelui, hoe was het op Werchter?

KEN Geweldig, mijnheer Schotte. We hebben backstage zelfs even met Herman Brusselmans gebabbeld.

KAREL Oh.

KEN (*enthousiast*) Kent u Herman Brusselmans niet? Dat is één van de grootste schrijvers uit de hele Nederlandstalige literatuur. Hij heeft onder andere ...

KAREL (*onderbreekt Ken geïrriteerd*) Ik heb al van hem gehoord, dank je.

SOETKIN (*tot Ken*) Ik heb het je nog niet kunnen vertellen, maar hier in huis zijn ze niet zo wild zijn van Herman Brusselmans, vooral dan mijn vader niet.

VADER SCHOTTE Ik vermoed dat Karel een beetje jaloers is op die Brusselmans.

KAREL Pa, bemoei je d'er niet mee. (*tot Ken*) Wat doe jij eigenlijk voor de kost, Ken? Of studeer je nog?

KEN Ik studeer psychologie, mijnheer.

KAREL (*goedkeurend*) Aha, maar dat is heel interessant. Trouwens, zeg maar gerust 'papa', jongen. Menswetenschappelijke richtingen bieden heel wat toekomstperspectief.

SOETKIN Hij werkt aan zijn proefschrift, papa.

KAREL Oh ja? En wat is het onderwerp, als ik mag vragen?

KEN Ik doe een onderzoek naar het 'Syndroom van Vandenborre', ... papa.

KAREL (*verstart*) Wat?

KEN (*niet op zijn gemak*) U had toch gezegd dat ik 'papa' mocht zeggen.

KAREL Wààr gaat dat proefschrift over?

KEN (*nog minder op zijn gemak*) ... Het ... 'Syndroom van Vandenborre'. ... Dat is een psychische aandoening die het slachtoffer het gevoel geeft dat hij overal en altijd achtervolgd en belaagd wordt door allerlei vreemde wezens en beelden en geluiden, de zogenaamde Vandenborre-icoontjes. (*Karel zwijmelt*)

SOETKIN (*ongerust*) Scheelt er iets, papa?

KAREL Ik word, geloof ik, niet goed.

DAISY Zal ik een dokter bellen?

KAREL (*in paniek*) Nééééé, geen dokter!

DAISY Bel hem toch maar, Soetkin.

KAREL Néééééééé!

Soetkin gaat naar de telefoon, maar als ze de hoorn afneemt ...

GELUID Dingdong.

STEM ‘Belgacom dankt u voor het vertrouwen en wenst u een tof telefoongesprek.’

KAREL Nééééééééééé!!!! (*hij stort in*)

DAISY Karel, dutske!

SOETKIN Papa!

VADER SCHOTTE Zoon!

NIKI Stiefzoon!

KEN Schoonvader! (*Soetkin stoot hem aan*) Papa!

ILSE Mijnheer Schotte!

RECLAMESPOTJE ‘TV, video, hifi, electro, multimedia. U heeft goed gekozen. Vandenborre, dankzij uw akte van vertrouwen.’

Langs de touwladder die ook al in het eerste bedrijf gebruikt werd, dalen nu twee saterachtige figuren naar beneden. Het zijn Ludo Vandenborre en Jackie Vandenborre. Ze gaan dreigend op Karel af.

KAREL (*doodsbang*) Wie is daar?

LUDO VANDENBORRE Vergeet ‘daar’! Het bestaat niet.

JACKIE VANDENBORRE We hebben alleen ‘hier’, dat is alles.

KAREL Wie is hier?

LUDO VANDENBORRE EN JACKIE VANDENBORRE Wij zijn hier!

KAREL (*doodsbang*) Wie zijn jullie?

LUDO VANDENBORRE EN JACKIE VANDENBORRE Vandenborre, dat zijn wij!

RECLAMESPOTJE ‘TV, video, hifi, electro, multimedia. U heeft goed gekozen. Vandenborre, dankzij uw akte van vertrouwen.’

Tijdens het reclamespotje komen de kinderen langs alle kanten op.

DAISY, SOETKIN, VADER SCHOTTE, NIKI, ILSE EN DE KINDEREN (*gaan allemaal op Karel af*) Vandenborre, dat zijn wij!

LUDO VANDENBORRE   Dat ben ik!

JACKIE VANDENBORRE   Dat ben jij!

ALLEMAAL   Vandenborre, dat zijn wij, dat ben ik, dat ben jij! Vandenborre, dat zijn wij, dat ben ik, dat ben jij! Vandenborre, dat zijn wij, dat ben ik, dat ben jij! ...

En terwijl iedereen luid en steeds crescendo scanderend rondmarcheert, stort Karel definitief in ...

KAREL   Aaaaaaaaaaaaaaarrgghghhhh!!!!!!!!!!!!

...en valt al even definitief het

DOEK